

ZAŠTO JE MORAO BITI PASTIR

Tucson, Arizona, SAD

21. prosinca 1964. godine

1 Prepostavljam, nekakav propovjednik koji ima duge propovijedi. I bez obrazovanja, prepostavljam da ne zvučim baš poput propovjednika nekim ljudima. A niti ne tvrdim da sam propovjednik, samo sam nekakva rezervna guma. Ali znam da imam Poruku od Boga koju na svoj način (to je i jedini način na koju je moram predstaviti), pokušavam je predstaviti svijetu. I da ne stojim s tom Porukom, bio bih izdajica Bogu i licemjer pred vama. Osoba koja kaže jednu stvar, a vjeruje drugo: to je licemjerje. Uvijek moramo govoriti istinu iz svog srca. Tako da kada ljudi gledaju na nas, iako se ne slažu s nama, želimo biti časni muškarci i žene: da govorimo iz srca ono što jest istina u našim srcima.

2 Prošle godine, ili preprošle godine, imao sam privilegiju govoriti kršćansku... ili oprostite, božićnu poruku ovdje u Ramadi. I vjerujem da sam ili ovdje ili u Phoenixu govorio na temu: Zašto mali Betlehem? I vjerujem da je zatim to bilo ovdje prošle godine, govorio sam na temu: Vidjesmo Njegovu zvijezdu i dođosmo Mu se pokloniti.

I, znate, mi čitamo Bibliju i pitamo se to: „Zašto?” I večeras sam mislio, ako biste se malo strpjeli sa mnom i molili sa mnom, pokušao bih vam iznijeti svoju božićnu poruku. Samo Bog zna gdje ćemo biti sljedeći Božić, ako nakon ovog bude sljedeći Božić. Pa, budući da bi ovo mogao biti posljednji Božić kada sjedimo zajedno, dok ne sjednemo za drugi stol. I neće biti ovakav, no bit će kada budemo jeli i pili večeru Gospodnju iznova s Njim u Očevom Kraljevstvu na kraju puta. I dakle, pristupimo tome večeras kao da je ovo posljednja božićna poruka kada sjedimo zajedno u dubokoj iskrenosti.

3 I večeras želim govoriti o jednoj neobičnoj temi, no, ponekad pronađete Boga u nečem neobičnom. On čini stvari na neobičan način. Ne uobičajen način, na neobičan način, u neobičnim trenucima, neobičnim prizorima, On je neobičan. I želim to... Ako to bude volja Gospoda, želio bih govoriti na temu: Zašto je morao biti pastir.

I sada, baš prije nego pristupimo Riječi, a vjerujem da jest Bog: „U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom i Riječ bijaše Bog. I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama.”

4 Kao što sam rekao prošli tjedan, ili pretpriješnji tjedan u Phoenixu: „Dokazano je da predmeti ove zemlje, ljudi, prolaze sada kroz ovu zgradu.” Televizija to dokazuje. U drugoj je dimenziji, naše prirodne oči i naših pet osjetila ne mogu to opaziti. To ne znači da televizija išta proizvodi, samo kanale. Vi ne možete pomaknuti svojim prstom, ne možete trepnuti svojim okom a da nije dokazano da je zabilježeno zauvijek. Ja bih mogao stajati... Ili jedan čovjek u Australiji, da imamo televizijski ekran ovdje, i ne samo to, nego bi taj - taj čovjek mogao govoriti, micati prstom, treptati okom ili bi čak i boja odjeće koju nosi bila projicirana ovdje na zidu, a on je u Africi, Australiji, diljem svijeta. Vidite, postoji ciklus eterских valova. Ne mogu to objasniti, ali znam da postoji. Ne mislim da bi netko to mogao zaista objasniti. Pa, televizija to može uhvatiti i načiniti stvarnim s nekim instrumentima koji bi mogli to prikazati na zidu.

5 Dakle, ta ista stvar bila je ovdje kada je Adam bio ovdje. Televizija je bila ovdje kada - kada je Ilija sjedio na gori Karmel. Bila je ovdje kada je Martin Luther, taj mladi svećenik, bacio večeru Gospodnju na pod te rekao: „To je hostija! I pravednik će po vjeri živjeti.” Tada je bila ovdje, ali tek sada to otkrivamo. A tako je i večeras u našoj prisutnosti Bog, anđeli, natprirodna bića, koji su nevidljivi našem prirodnom osjetilu vida. Ali jednoga dana bit će stvarnost baš kao što je sada televizija i jednako uobičajeno. Dakle, zato vjerujem Riječ.

Isus je rekao: „Tkogod ovome doda jednu riječ ili oduzme jednu Riječ od Ovoga, bit će oduzet njegov udio iz Knjige Života.”

6 Stoga pognimo onda svoje glave čak prije nego je čitamo. Zaista ozbiljno! Svaki čovjek koji ima tjelesnu snagu mogao bi okrenuti stranicu, ali samo Bog To može otkriti.

I sada sa svojim pognutim glavama prema prašini odakle smo bili uzeti i u koju ćemo se jednog dana vratiti, pitam se... I u ovom svečanom trenutku, dok se približava Božić, ima li itko ovdje tko se uistinu osjeća nedostojnim a želio bi da se spomene u ovoj molitvi, biste li (bez da podižete svoje glave) podigli svoje ruke Bogu i rekli: „Spomeni me se, Gospode, ovog Božića”? Bog vas blagoslovio.

7 Najsvetiji i najmilostiviji nebeski Oče, svemogući Bože, Onaj koji bijaše od početka prije nego što je bilo zvijezda, ili atoma, ili molekule. Sve si po Svome Sinu Isusu Kristu stvorio te nam sve dao besplatno u Njemu. Zahvaljujemo Ti večeras, Gospode, za ovu priliku koju si nam dao da se okupimo večeras da bi bili upozoreni i poučeni od Duha Svetoga. I Duh Sveti uzima Tvoje riječi te nam ih otkriva, jer Isus je rekao: „Kada dođe On, Duh Istine, On će vas podsjetiti na ove stvari koje sam rekao a i pokazati vam ono što dolazi.”

Bože, nema nikog među nama i nema nikog na zemlji tko je dostojan da pokuša tumačiti Tvoju Riječ jer je pisano da Božja Riječ nije stvar samovoljnog tumačenja. Stoga, Gospode, molimo da nam Duh Sveti udijeli večeras, svakom pojedinom, taj dio koji nam je potreban da zadovolji tu glad koja je u našem srcu

za prisnjim hodom s Tobom. Mi smo nesposobni, nečisti, nedostojni. Neka Dijete koje je rođeno u Betlehemu, koji je živio najsavršenijim životom i bio jedinim savršenim čovjekom na zemlji i koji je predao Sebe za otkupninu da bi mogao očistiti nas, nečiste grješnike, i dovesti nas u zajedništvo s Ocem, ispuni večeras da Njegov Duh Sveti (kroz propovijedanje Riječi) učini to za nas.

8 Gospode Bože, mnogo je bolesnih danas u zemlji unatoč najboljim lijekovima s kojima smo se ikad niječili i najboljoj medicini i najboljim bolnicama. A ipak, pored svih naših velikih znanstvenih otkrića, ipak ima više bolesti nego što je svijet ikad poznavao, jer ima više grijeha i nevjere nego što je svijet ikad poznavao. Pomogni nam večeras, veliki Lječniče, i iscijeli bolesne koji su u našoj sredini.

I daj nam Duh, istinski Duh Božića. Kada danas... kada poganski obredi, božićne jelke se proslavljuju, izmišljene priče o čovjeku nazvanom Djed Mraz i o našim uskršnjim zečevima te razni trendovi s kojima je ovaj komercijalni svijet profitirao, neka bi se to odbacilo, Bože. Dopusti nam da uđemo u Krista, Riječ, jer to molimo u Njegovo Ime i za Njegovu slavu. Amen.

9 Ako biste okrenuli sa mnom za čitanje u Svetom Pismu, u Luki, 2. poglavlj. Čujete li me dobro? Ima li ikakvih transpozicija u mikrofonima? Čujete li me dobro odostraga? Ako možete, podignite svoju ruku. Hvala. 2. poglavlj. Evanđelja po Luki.

U one dane iziđe odredba cara Augusta da se popiše sav svijet.

(Bijaše to prvi obznanjeni popis... bio upravitelj Sirije.)

I išli su na popis svi, svaki u svoj grad.

I Josip je uzašao iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju,... grad Davidov, koji se zove Betlehem (jer on bijaše iz doma i obitelji Davidove),

da se upiše zajedno s Marijom, svojom vjenčanom ženom, koja bijaše trudna.

I dok bijahu ondje, navršiše se dani da ona rodi.

I rodi ona svoga sina, prvorodenca, povi ga u pelene i položi u jasle, jer za njih ne bijaše mesta u svratištu.

I bijahu u tom kraju pastiri, koji prebivahu u polju čuvajući noću stražu nad svojim stadiom.

I gle, anđeo Gospodinov dođe nad njih i slava ih Gospodinova obasja; i silno se prestrašiše.

I reče im anđeo: „Ne bojte se; jer evo, javljam... dobru vijest o velikoj radosti, koja će biti za sav narod.

Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin. A ovo će vam biti znak: naći ćete novorođenče povijeno u pelene gdje leži u jaslama“. I odjednom se...

I odjednom se anđelu pridruži mnoštvo nebeske vojske hvaleći Boga i govoreći: „Slava Bogu na visinama, a na zemlji mir, prema ljudima dobre volje.“

Čim su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri rekoše jedan drugome: „Pođimo, dakle, do Betlehema i pogledajmo što se to dogodilo; to što nam je Gospodin obznanio.“

I dođoše žurno te nađoše Mariju i Josipa, i novorođenče gdje leži u jaslama.

Kada su vidjeli to, obznanise posvuda ono što im bijaše rečeno o tome djetetu.

I zadiviše se svi koji su to čuli tome što su im ispravljali pastiri. Ali Marija je čuvala sve te riječi u sebi i promišljala o njima u svom srcu.

I vratiše se pastiri hvaleći i slaveći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kao što im bijaše rečeno.

Neka Gospod doda Svoje blagoslove čitanju Njegove Riječi.

10 Dakle, to je... Zašto je ovaj veliki događaj bio otkriven pastirima? To bi bilo malo neobično za nas. Imam neke citate Pisma napisane ovdje i nekoliko bilješki koje ću pokušati iznijeti da bih vam objasnio razlog po mom najboljem saznanju. I možda će potom nakon toga, Gospod, Svojom milošću, ukloniti to 'zašto' od nas večeras. No, jeste li... Prepostavljam da su se mnogi od nas s vremena na vrijeme pitali zašto je taj veliki događaj svih vremena bio otkriven pastirima. Zašto je To bilo otkriveno pastirima, a ne teologima toga dana; oni su bili ti koji su bili poučeni To čuti? I zašto je došlo i zaobišlo bogate, a došlo k siromašnima? I zašto je zaobišlo obrazovane i mudre, a došlo k poniznim i neukima? U ovome je nekoliko

pitanja: zašto.

11 I mogao bih navesti još jedan razlog, primijetite, dijete je rođeno u Betlehemu. A Betlehem u hebrejskom tumačenju, kao što smo ovdje naveli prije nekoliko godina, Betlehem znači kuća Božjeg kruha. I dokazali smo u Pismu da On nije mogao doći ni u koje drugo mjesto. Betlehem su osnovali Rahaba i njen - njen suprug. Rahaba je bila bludnica kojoj se udvarao jedan general iz izraelske vojske nakon što su zauzeli Jerihon. I u svom stanju, vjerom je vjerovala Božju poruku i bila je spašena. I odatle, kada je Jošua razdijelio zemlju, u kojoj će svatko biti...

12 I evo jedne velike lekcije koju ču jednom, nadam se, moći iznijeti u Tucsonu, o tim židovskim majkama kada su rađale tu djecu. Kada je stenjala pri porođajnim bolima, dala je ime tom djetu i to ga je pozicionalno postavljalo u obećanu zemlju, njegovo pleme. Veličanstvena stvar: cijela Božja Riječ se savršeno uklapa. Ako se ne uklapa, to ne znači da se Božja Riječ ne uklapa, vaše se misli ne uklapaju u Riječ. Ona se u potpunosti uklapa.

13 Tako, dakle, On je bio Kruh Života, kao što smo naučavali prošli tjedan ili pretprošli u Phoenixu. I budući da je Kruh Života, On nije mogao doći ni u koje drugo mjesto osim kuću Božjeg kruha. I to je bio razlog. Dakle, evo, Isus je rođen u Betlehemu, a u Betlehemu je bila sinagoga, veliki religiozni vođe živjeli su u Betlehemu. David, veliki kralj-pastir, rođen je u Betlehemu, njegov otac Jesej rođen je u Betlehemu, njegov djed Obed rođen je u Betlehemu. Također, skroz unatrag, došao je iz Betlehema.

I evo, Isus, Sin Davidov, rođen je u Betlehemu, točno u sjeni velikih katedrala. Dakle, ako su ti ljudi poučeni i iščekivali Mesiju sve te godine, četiri tisuće godina Mesija je bio prorokovan da će doći. I zatim, ako je Mesija rođen u sjeni katedrale, zašto su morali otići pravo gore u planine k skupini neukih, neobrazovanih pastira kako bi im iznijeli tu veliku Poruku, prvu Poruku? A povjerena je pastirima! Ne mudrima i obrazovanim, nego pastirima. Čudna je to stvar, zar ne? Ali mora postojati negdje razlog... Evo to zašto, sada mora postojati odgovor na to zašto! I nitko ne zna odgovor osim Boga. On je Taj koji zna odgovor.

14 Dakle, zapamtite, Mesija je već bio u gradu, rođen u gradu, u štali, odmah uz velike katedrale gdje je veliki svećenik... i veliki svećenici, i teolozi, i mudri, i obrazovani, svi tamo iščekivali Mesiju. A On je bio upravo među njima! Ali zašto su onda otišli k... u brda Judeje k neukima, neobrazovanim, nepismenima, najsiromašnjima od svih? Činilo su kao da su najnepodobnije osobe za takav zadatak: otkriti im Poruku te ih poslati da onesu Poruku.

Znate li moje mišljenje? Možda nije toliko značajno, ali želim izraziti svoje mišljenje: vjerujem da je to zbog Božje mudrosti, da je znao da oni ne bi prihvatali takvu Poruku kako je došla. Nije bila po ukusu njihovog obrazovanja. Bila je drugačija. Nije bila ono što su bili poučavani vjerovati da će On biti. Bila je suprotna njihovom teološkom razumijevanju. Sve njihovo poučavanje, sve njihovo obrazovanje se zaobišlo, postalo ništa. Vjerujem da je to bila Božja mudrost, da je znao da ne bi prihvatali takvu Poruku.

15 Dakle, Mesija je bio ovdje i netko je to morao prepoznati. A On je znao one koji nisu bili uhvaćeni u takvo nešto. Njemu će biti lakše iznijeti Svoju poruku neukoj skupini nego pomiješanoj skupini koja je bila toliko ukorijenjena u svoje predodžbe da ih ništa ne bi moglo okrenuti, čak ni Božja Riječ.

I sada, kršćanski prijatelju, dopusti mi da postavim ovo pitanje sa svom iskrenošću i ljubavlju. Samo se pitam, ako bi On učinio isti čin večeras te nam poslao u ovom naraštaju obećanu Riječ, koja je obećana za ovaj naraštaj, pitam se ne bi li naši teolozi, i profesori, i mudri jednako odbacili Poruku kao što su i onda učinili? Čovjek se ne mijenja niti se Božja Riječ mijenja. On je nepromjenjivi Bog, On se ne mijenja!

16 Primijetite, anđeli dolaze i... Anđeli dolaze i iznose svoju Poruku tako neznatnom čovjeku, dok je ondje bilo ljudi puno (po zemaljskom mišljenju) kvalificiranih od tih siromašnih, nepismenih pastira. Pastir je bio najnepismeniji od svih, nije trebao znati ništa drugo osim o svojim ovcama. Nije trebao znati matematiku. Nije trebao znati kako razdvojiti atom. Nije trebao nikakvu stipendiju. Samo je morao znati svoje ovce, to je sve što je trebao znati. I Bog, velika Mudrost, i Izvor i vrelo sve mudrosti, izabrat će takvu osobu (točnije, takve osobe), i zaobići sve dobro obrazovane naučnike koji su bili obrazovani da bi To znali. To govorи jedno: da su bili obrazovani u krivom području. Mimošao je sve uvažene u zemlji: ondje je bilo uvaženih ljudi, velikih učitelja, veliki svećenik Kajfa, mnogi drugi veliki ljudi, svi visokoobrazovani Izraelci, sve denominacije i svi hvalisavi teolozi, Bog je zaobišao svakoga od njih! Dakle, to je Božja mudrost.

17 Primijetite, najviša Nebesa požurila su odati čast najponiznjima i neukima na zemlji. Najviša Nebesa su se spustila da bi Sebe obznanio najnižima na zemlji, mimoilazi sve da bi se obznanio običnim pastirima; dolazi iznijeti tim običnim pastirima najveću Poruku svih vremena. Bilo je mnogo velikih glasnika. Prisjetili bismo se u Noinom danu, i proroka, i - i velikih svećenika, i tako dalje, koji su živjeli u prošlim danima. Velikih učenih ljudi, kraljeva, vladara, monarha, ali ovdje On dolazi s najvećom od svih Poruka. Kakva je bila ta poruka? „Mesija je sada ovdje!” Razumijete? I da bi to obznanio, On je zaobišao sve obrazovane,

da bi je obznanio poniznim pastirima.

Razmislite o tome: svi propovjednici, svi crkveni članovi, svi učitelji, sva ta - ta teološka izobrazba, sav novac koji je bio potrošen, sve crkve, i doktrine, i denominacije, sve se zaobišlo! Sve obrazovanje koje su proveli na svim tim - svim tim misionarima, i sva obraćenja, sve članstvo i sve što su smatrali da su učinili na čast Bogu, ipak ključna Poruka svega toga mimošla ih je. Čudno! Zašto? Razumijete?

18 I primijetite, ne samo to, nego najneprikladnije mjesto za takav događaj. Pastiri su, dakle, bili ti koji su primili Poruku. I sada primijetite gdje se nalazila Poruka: na najneprikladnjem mjestu gdje bi je itko očekivao da će doći. I pitam se, večeras, da iščekujemo istinsku Poruku Gospoda Isusa, pitam se bi li se pojavila u neprikladnoj skupini, mjestu koje je... da bi veliki, vrlo kulturni svijet i crkva danas mislili da je skupina, o, heretika? Pitam se ne bi li to bilo mjesto gdje bismo Ga našli? Na najneprikladnjem mjestu i u najnekvalificiranijih govornika. Pastiri nisu znali ništa o govorništvu, samo su zvali ovce, pa, možda je iz tog razloga i došla.

19 Ali ondje je bila obećana Riječ. Primijetite, to bi se moglo ponoviti.

Zaobišla je sve plemiće u zemlji. Zaobišla je sve plemiće te je otkrivena onima koji su nitko. Svi plemići koji su bili ukrašeni s - s velikim zvanjem doktora teologije i - i psihologije, i - i visokim obrazovanjima, i velike katedrale i takvo što, sve se to zaobišlo te otkrilo onima koji su nitko. Mudrost, beskonačna mudrost Svemogućeg Boga to je učinila da bi im obznanila najveću Poruku koja je ikad bila: „Mesija je sada na zemlji.” Kakva mudrost! Mogla je doći samo od Boga koji ima mudrost! Sva mudrost i sve obrazovanje i sve ostalo sada je bilo odbačeno te ju je zaobišla Božja mudrost. Ponavljam to jer želim da prodre duboko. Sve je odbačeno, nije bilo od nikakve koristi. Zaobišlo se sve to da bi Božja mudrost imala prioritet: da Bog uzme ništa kako bi načinio nešto.

20 Mogli bismo se ovdje zaustaviti i govoriti o Ivanu. Mogli bismo se zaustaviti i govoriti o Iliju. Nitko ne zna odakle je došao Ilij? Sve što znaju je samo da se pojavio na sceni. Proroci tijekom prijašnjih doba bili su nitko. Ali Bog je to uzeo da... te zaobišao etike crkve i naučavanja da bi načinio... pokazao da On jest Bog. On uzima nešto što je ništa da bi učinio nešto s tim. Tako čineći pokazuje Svoju mudrost i Svoje Božanstvo, da uzima ništa. Kada je u početku načinio čovjeka, samo je uzeo komad gline i načinio čovjeka iz nje. Kada nije bilo ničega osim gline, ali On je načinio čovjeka. I sada Bog uzima ništa da bi učinio nešto s tim. I dokle god mislimo da smo nešto, onda ne možemo biti upotrebljeni u Božjoj ruci. Moramo napustiti sve što smo ikad znali ili naučili, odvojiti se. Poput velikog svetog Pavla, on je rekao da je morao zaboraviti sve što je ikad naučio da bi mogao znati Krista.

21 Sve njihovo obrazovanje, sve njihovo naučavanje i tako dalje, donijelo im je ono najgore. Naposljetu je odbacilo Njega! Samo obrazovanje koje im je dano radi Njega, da bi Mu vjerovali, okrenulo se i postalo Njegov najopasniji neprijatelj te Ga razapeo!

Znate li da se povijest svako malo ponavlja? Poznata je to činjenica. To bi se moglo ponovno dogoditi upravo pokraj nas. „O”, kažete, „da sam tada živio,...” Pa, dakle, ako želite znati što biste tada učinili, pogledajte sada svoje trenutno stanje i možete vidjeti što biste tada učinili jer to zaista puno govori.

22 Obrazovani da bi vjerovali Njegovu Riječ, i potom, kada je Njegova Riječ potvrđena pred njihovim očima, odbacili su Riječ koja je bila potvrđena. Kada je Bog pokazao što će učiniti te rekao što će učiniti i dokazao što će učiniti, tada su se okrenuli i nazvali tog čovjeka zloduhom (što ih je sve proklelo). Razmislite o tome što se dogodilo! Razmislite o tome što ih je navelo: njihovo obrazovanje ih je navelo da ne prepoznaju samu Riječ postalu tijelom za njihovo vrijeme, samo obrazovanje koje su imali u svojim školama od najboljih učitelja.

I kažete: „Pa, danas ne bismo to učinili.” Njihovi su učitelji bili daleko nadmoćniji od naših današnjih (točnije, bolji od naših učitelja), a iznevjerili su. Nisu imali devet stotina i devedeset šest različitih organizacija kao što mi imamo danas. Imali su otprilike tri. I u te tri, svedene na tri, i nitko od te tri nije To prepoznao! To samo pokazuje da ono što čovjek čini je ludost Bogu. Razumijete?

23 Dakle, propustili su To prepoznati. Sada... I ponovno bi učinili isto.

Čovjek... Namjera je dobra, uvijek je dobra. I čovjek nikad ne mijenja svoj stav, nikada ne mijenja toliko svoje putove, govorim o svjetovnom čovjeku. Čovjek uvijek proslavlja Boga, religiozan čovjek, za ono što je učinio te uvijek pokazuje ljudima što će On učiniti i potom zanemaruje što On čini. Razumijete? Jednostavno to je čovjek, načinjen je takav, uvijek je bio takav. I vi čitatelji Biblije večeras znate da je to po Riječi, to je istina. Oni uvijek proslavljaju Boga za ono što je učinio, govore što će On učiniti, a zanemaruju što On čini. To je samo navika čovjeka.

24 Dakle, po mom mišljenju, razlog zbog kojeg su učitelji to učinili: tumačili su Riječ jer su svi vjerovali u dolazak Mesije. Sav je Izrael to vjerovao, vjeruje još i danas. No razlog zbog kojeg Ga nisu prepoznali: Njegova Poruka nije bila u skladu s njihovim crkvenim obrascem. Oni... njihovo tumačenje Riječi koje su

imali, Mesija se nikad nije očitovao onako kako su oni tumačili da će to učiniti. Dakle, i stoga Ga nisu prepoznali jer to nije odgovaralo njihovom tumačenju. Kao što sam prije rekao i ponovno govorim: „Bog ne treba nikog da tumači Njegovu Riječ. On je Svoj vlastiti tumač.“

25 Dakle, Biblija kaže... Dopustite mi da vam sada dokažem da je to Istina. Prorok Izajia, sedam stotina i pedeset godina prije nego se to dogodilo, prorok Izajia je rekao: „Začet će djevica i roditi dijete.“ Nema sumnje da su svi u tom dobu mislili da će njihova kćer biti ta žena jer je Izajia to rekao. No, vidite, to se dogodilo sedamsto godina poslije. Ali kada... Bog nije trebao nikoga da tumači Njegovu Riječ, kada će On to učiniti ili kako će to učiniti. Rekao je da će to učiniti i On je to učinio!

26 Bog je obećao da On... tamo u Izaiji, također, vjerujem u 28. poglavljtu, otprilike 18. stih. A također u Joelu 2, 28, da će u posljednjim danima, u posljednje dvije tisuće godina, izliti Svoj Duh na svako tijelo. Rekao je: „Proricat će sinovi vaši i kćeri vaše. Mladići će vaši gledati viđenja. Starci će vaši sne sanjati.“ I ono što će On učiniti, Izajia je rekao: „Mucavim ču usnama i drugim jezicima govoriti ovome narodu i to je počinak.“ Ali oni to nisu htjeli slušati. Odmahnuli su svojim glavama i prošli pored toga. Rekao je: „Svi će stolovi Božji postati puni bljuvotine i nečistoće i neće biti ništa čisto.“ I nije li to slika Jeruzalema i crkve toga dana za dolaska Mesije, slika je i danas ista. Samo se ponavlja.

Dakle, kada Bog kaže da će nešto učiniti, On je to učinio. Bez obzira što netko drugi misli o tome, što netko kaže, kada Bog govoriti o nečemu, sam On je dužan protumačiti tu Riječ. I Njegova potvrda Riječi je Njegovo vlastito tumačenje. Primijetite, potvrđuje Svoju Poruku o Mesiji. On je obećao što će Mesija učiniti kada dođe. I kada je On došao...

27 Čak i kada su mudraci na istoku pogledali dolje prema jugozapadu, s tog mjeseta gdje su se nalazili u Babilonu, vidjeli su veličanstvenu zvijezdu. Jeste li znali da nigdje u povijesti nema niti traga da je ijedna zvjezdarnica (gdje su čak određivali vrijeme po zvijezdama, veliki ljudi koji su proučavali zvijezde)... Niti se u povijesti ne navodi da je itko od njih uopće video tu zvijezdu. Zašto? Nije im bilo dano, takvo što nisu iščekivali. Ali ti su mudraci znali da će se pojavit Zvijezda Jakovljeva te su je iščekivali, a prolazila je u trenutku kada se Isus rodio u Betlehemu...

Dakle, znam naše kršćanske tradicije, baš su kao i naše crkve, sve imaju naopako. Evo izidite i vidite kako se mudraci dolaze pokloniti bebi; takvo što ne postoji u Pismu. Došli su tamo dvije godine poslije prolazeći ravnicama i preko rijeke Tigris. Nikada se nisu došli pokloniti bebi, nego mlađem djetetu od oko dvije godine. Zašto je to bilo u isto vrijeme kada je Herod poubijao svu djecu od dvije godine naniže? Da bi mogao uhvatiti Mesiju. Vidite, oni... Bog je to potvrđio Svojom Riječi.

28 I kada su ti mudraci došli u Jeruzalem... Zvijezda ih je vodila do religijskog glavnog grada svijeta, do Jeruzalema. I čim su ušli na ta vrata, ta zvijezda (koja ih je natprirodno vodila) odbila im se više pokazivati. Gore-dolje ulicama ti dobri ljudi, bogati ljudi s dobro opremljenim devama i tako dalje... gore i dolje ulicama su govorili: „Gdje je On, taj rođeni Kralj Židova. Vidjeli smo Njegovu zvijezdu na istoku.“ I taj veliki religijski glavni grad, dvije godine nakon pastirske Poruke, još uvijek nije imao odgovor niti je znao išta o tome. Glavno sjedište svih denominacija nije imalo odgovor.

Pa to je uznemirilo Sanhedrin i pozvali su pismoznance da dođu čitati. I pročitali su priču o Miheju, proroku koji je rekao: „Ti Betleheme, nisi li najmanji od svih knezova Judinih (najmanji), ali iz tebe će izići vladar koji će vladati Mojim narodom, Izraelom.“ I nakon što su pročitali Pismo (a još im je bilo potvrđeno pred očima), i dalje To nisu prihvatali, iako je tako rečeno u Pismu. I čisto sumnjam da bi i danas kada bi se očitovao dio Pisma koji je obećan za ovaj dan. Možda vam nikad neću ponovno propovijedati, ali želim da to shvatite. I dalje ne bi vjerovali!

Velika Očeva mudrost čini ljudsku mudrost tolikom ludošću da ponizi čovjeka. Zapravo dovodi do toga da se čovjek toliko srami samoga sebe, a nije dovoljno velik da prizna da je u krivu. On i dalje ostaje pri svojoj priči bez obzira koliko Otac dokazuje da je Njegova Riječ istina te čini upravo ono što je obećao učiniti. Čovjek misli da je njegova mudrost tolika veća od Boga; ako se to ne dogodi po njegovoj mudrosti: „Pa, To nije tako.“ To je istina u svakom dobu, i dalje to čini. Vidite li sada kako se uklopila cijela stvar?

29 Kakva inspiracija tim pastirima! Anđeli silaze razgovarati s pastirima, anđeli Božji dolaze razgovarati sa skupinom pastira.

Pitam se jeste li ikad imali privilegiju razgovarati s pastirom ili biti s njim neko vrijeme? Ako jeste, ne želim to reći zbog napomene koju se pripremam reći malo kasnije, no, pastir toliko ostaje s ovcama da se čak smije poput ovce (bleji), razgovara poput ovce i miriše poput ovce. Tako je, jer je s ovcama. Sve što zna je svoje ovce.

30 Dakle, potvrđena Riječ Istine. Kada su ti pastiri, ponizni, neobrazovani ljudi... Kakva čast, kako je prikladno da pastir primi poruku o novorođenoj ovci. Nije mogla doći nikom drugom osim pastiru. Zato je On rođen u štali, a ne u kući. Ovce se ne rađaju u kući ili u rozo dekoriranoj bolničkoj sobi. Razumijete?

Rađaju se u štali i u poljima.

Iz tog je razloga On bio vođen na Golgotu. Vi ne možete natjerati ovce da hodaju prolazom do klaonice. Jeste li to znali? U klaonicama imaju jarca koji vodi ovce. I kada dođe do mjesta gdje se odvija klanje, on iskoči, a ovce nastave dalje. Ovce moraju biti vođene, ne mogu voditi same sebe. Stoga, dakle, to je morao biti pastir koji dolazi za... svojim ovcama. Kada su pronašli Dijete-Boga točno gdje je glasnik rekao da će biti i kada su pronašli Poruku - Poruku glasnika u jaslama upravo tamo gdje su Andđeli rekli da će biti...

31 Dakle, čuo sam da ljudi kažu: „Andeo mi je progovorio, rekao je to i to.“ Koliko je to ponekad besmisleno, a čuo sam ljudi kako kažu da im je Andeo progovorio te im rekao to i to, što je apsolutno suprotno Riječi. Dakle, kako bi Andeo mogao to učiniti? To jednostavno ne može biti. Ako vam je Bog rekao da će se ta i ta stvar dogoditi (kažete da vam je Bog rekao), i to se ne dogodi, onda vam Bog to nije rekao. Samo zapamtite, to je točno. Bog ne laže. Njega nema u laži.

32 Kada su pronašli dijete, kakva im je radost to morala biti. Jer Andeo koji im je iznio poruku, vidjeli su da je baš točno onako kako je Andeo rekao da će biti i baš u mjestu gdje je Andeo rekao da će biti. Kakav im je to događaj morao biti!

U jaslama, zašto? Vidite li kako je tim pastirima bili ugodno u štali? Što mislite kako bi teologu bilo tamo? On bi stavio štipaljku na nos te rekao: „Izvedi me iz ovog mjesta.“ Razumijete? Bilo bi mu toliko neugodno, bilo bi mu nepodnošljivo.

No, vidite, pastirima je bilo kao kod kuće. Bog zna gdje poslati Svoju Poruku. Razumijete? Baš točno tako. U tom su stanju bili tada pastiri, u svojoj štali sa svojim Jagancem, potvrđenom Porukom koju su čuli. Kako predivno! U prisutnosti Mesije, potvrđene Riječi njihove Poruke. Kada su pastiri čuli da je Mesija na zemlji i došli u Njegovu prisutnost, upravo u njihovoj vlastitoj sredini, (i otkrili da je Poruka istinita, bila potvrđena ondje) kako su se morali osjećati ti ljudi vidjevši da je Bog učinio za njih ovu veličanstvenu stvar.

33 Pa, znanstvenicima bi bilo tako neugodno ondje, pod takvim okolnostima, brzo bi otisli. Zašto? Glasnik dolazi k običnim pastirima. Možda nisu znali ni... ti... Neki se od tih pastira možda nisu znali ni potpisati, najvjerojatnije. Znate pastire koje je Isus izabrao kada je bio ovdje na zemlji, da pasu Njegove jagance: „Petre, ljubiš li me više negoli ovi?”

„Da, Gospodine, Ti znaš da Te volim.“

„Pasi jagance Moje.“ I Biblija kaže da je Petar bio nepismen i neuk čovjek. I još uvijek izabire pastire.

34 Crkvenim članovima tih prošlih vremena, i svećenicima i dobro obrazovanom društvu u tom danu bilo bi toliko neugodno u štali. Dakle, nisam baš siguran da bi mnogi od vas mogli razumjeti (možda vi građani) kakav je bio smrad u judejskoj štali, kako je to izgledalo kada su životinje u toj štali i što bi to bilo. Pa, nekima bi od tih uglađenih danas bilo toliko neugodno ondje da ne bi ni otvorili vrata. Ali svidjelo se Bogu, po Svojoj beskonačnoj mudrosti, otkriti To takvima koji će To primiti. Znanstvenici i mudraci toga dana zasigurno To ne bi primili. Bili bi tako poniženi da ih se zatekne na takvom mjestu.

Pa, prvo, ako bi se vratili u svoju crkvu i svjedočili da su prisustvovali takvom skupu i povjerovali skupini neobrazovanih pastira koji su iznijeli takav fenomen, bili bi izopćeni iz svoje crkve. Bili bi izbačeni iz betlehemskega društva da su ih uhvatili kako slušaju takvu neobrazovanu skupinu ljudi kao što su bili ti pastiri. Zasigurno bi bili poniženi. Da su se pridružili takvim običnim ljudima i bili... prihvatali takva krivovjerja da vjeruju da bi Bog donio Svoju Poruku neobrazovanoj skupini pastira, kada su oni imali sve pripremljeni za to. Izgubili bi svoje članstvo, morali bi predati svoje dokumente i ne bi mogli biti priznati među njihovim društvenim skupinama toga dana jer su se povezali s takvima, a ne s najboljim umovima.

35 „Kako se usuđuješ!“, rekao bi svećenik. „Dolaziš ovdje u moje svetište s takvim krivovjerjem, s takvom ludošću, da neki neobrazovani divljak tamo vani koji nije... nije išao u... prošao slovaricu. I vjeruješ takvu poruku da je Andeo sišao te im progovorio?“

No što da je taj čovjek rekao: „Vidio sam da je njegova Poruka potvrđena.“

Rekao bi: „Odmah ču ti dati tvoje dokumente. I odlazi iz ovog društva!“ Vremena se mijenjaju, ali se ljudi ne mijenjaju. Vjerojatno bi se to ponovno dogodilo danas, bili bi izbačeni iz svojih crkvi.

36 Ali pastiri su se u potpunosti osjećali ugodno u tom mjestu s Božjim Jagancem. I svaki dobar pastir osjeća isto. Kada dobar pastir ovaca može vidjeti Božju Riječ jasnom i potvrđenom o onome što je On obećao učiniti, taj je pastir upravo kao kod kuće. Ne zanima me što netko drugi kaže, eto: „Bog je To obećao i Bog je To učinio.“

Kažu: „Dani čudesu su prošli. Ne postoji takvo što kao krštenje Duhom. Ne postoji takvo što kao krštenje Duhom Svetim, to je bilo za apostole.“

Ali neka istinski pastir Riječi To propovijeda, u sili uskrsnuća, da je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek! Petar je rekao na dan Pedesetnice: „Za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za one izdaleka koje god pozove Gospodin, Bog naš.“ Gdje god On pozove, obećanje i isti blagoslov je istinit. I neka pravi pastir koji se hrani Riječu vidi to potvrđeno, svi teolozi svijeta ne mogu mu To oduzeti jer on zna da je Bog tako rekao i da se to dogodilo. To je sve. Jednostavno uvijek je to Božja Riječ. Njegova Riječ postala je tijelom i prebivala među njima, a oni je nisu prepoznali.

37 On je obećao istu stvar u ovom danu. Pitam se bismo li To prepoznali? Oholi i mudri nikad nisu primili tako nešto. I vjerovali su da ako postoji tako nešto kao Mesija na zemlji, zasigurno bi morao doći u njihovu denominaciju. Bila bi to njihova skupina koja bi Ga primila ili: „To nije istina.“ Sada samo dobro razmislite. Ako nije u njihovoј skupini, onda... Jeste li primijetili tada? Bog nikad nije izabrao nijednog iz njihove skupine, nego je izabrao one koji nisu bili povezani s nijednom od njih. Jer jedna bi skupina rekla: „Vidite li što smo učinili?“ A učinili bi isto i danas. Bog izabire onog tko je nitko, iz tog razloga On izabire pastire. Pastiri su u potpunosti bili kao kod kuće s Bogom Jaganjcem u svojoj sredini, s Njegovom Riječi koja je postala tijelom među njima. Oholi i mudri nikad Ga nisu primili, zaobišao ih je.

38 I mogli bismo reći isto za danas ili bilo koje doba. Isto je bilo u danaima Martina Luthera. Isto u danaima Johna Wesleya. Isto je bilo u danaima pentekostalaca. Ali Bog se ne zaustavlja zbog ničije organizacije! On pokreće Svoj Duh pravo naprijed da potvrdi Svoju Riječ! To bi moralno biti i doći u sklopu njihovog vlastitog vijeća ili ne bi To primili. Kao što su i danas toliko tvrdoglavi, sve crkve, da će učiniti to i to te ujediniti sve crkve, da sada iščekuju glasnika koji može ujediniti sve protestante, katolike i pravoslavce, sve zajedno, načiniti jednu veliku crkvu.

39 Dakle, braćo, imao sam privilegiju propovijedati stotinama različitih religija i u svima njima su dobri ljudi. Ali sada, zapamtite, prorokujem: „Svaka će organizacija morati to prihvati ili neće biti organizacije. To vas prisiljava.“ Jeste li čitali u današnjim tuksonskim novinama gdje katolički svećenici pomažu posvetiti, u novinama... pomažu posvetiti protestantskog propovjednika u Missouri? I tko je to odobrio? Prezbiterijanci, baptisti, luterani i Skupština Božja. U današnjim je tuksonskim novinama.

O, to je šokantno! Nije stvar u čovjeku koji je tamo, to su crkvene, političke vođe koji to izokreću, sustav koji vas baca u to htjeli vi ili ne. Više ne možete biti organizacija i izbjegići taj gnjev koji dolazi na zemlju, a vi vidite nije li to istina. Možda me ne bude kada se to dogodi, pregledajte jednu od tih kaseta. I potom, ako nije bilo tako, ja sam lažni svjedok. Ako jest, rekao sam Istинu.

40 Oni bi To nazvali nekakvim djelovanjem zloduha koji je protiv njihovog pozitivnog razmišljanja. Danas toliko čujete o pozitivnom razmišljanju: samo se usredotočite na nešto i pozitivno razmišljajte o tome. Tako i davao može učiniti! Samo je jedna stvar koja se postavlja nad svime, a to je Božja Riječ. Ako razmišljate suprotno Riječi, zaboravite svoje razmišljanje. Razmišljajte o Riječi. 71 „Mesija“, mislili su, „ne bi se nalazio na takvom mjestu, u takvom neredu.“

Biste li mogli zamisliti finog, uzvišenog velikog svećenika ili propovjednika, sasvim uglađenog u teologiji, kako silazi u štalu punu gnojiva? I prihvaća Poruku siromašnog, poniznog pastira koji nema obrazovanje i da bi došao i rekao: „Vidiš, mogu ti To dokazati, ovo je to Dijete, ovo je Glasnik“?

I znate li što bi ti ljudi rekli? „Taj čovjek je čestit, vrlo je iskren u onome što govori, ali je absolutno u krivu!“

41 Vidio sam ljude koji žive tako dobrim životima da ljudi ne bi vjerovali, ne bi mogli reći ništa o njima, no oni kažu: „On je iskreno u krivu. Jednostavno ne zna o čemu govori. Bog, On ne bi učinio tako nešto.“

Ali ovdje su imali dokaz! I nakon dokaza: „Odi tamo gore u štalu te vidi ne leži li ondje to dijete.“

Rekli bi: „Opčaran si nekakvim zloduhom koji te je naveo da tako kažeš.“ Ipak je to bilo u skladu s Božjom Riječi! A oni su bili previše slijepi da bi To vidjeli jer ih je njihova teologija zasljeplila. Kakva tragedija!

„Zatečen na takvom mjestu? U takvom neredu kao što je to? U štali?“ Kada su imali predivno mjesto za Njegov dolazak, imali sve uređeno za Njegov dolazak i potom misliti da će On sići (i otići) te neće iznijeti Poruku njihovim učiteljima. „I da će je iznijeti skupini neobrazovanih pastira? I zatim dovesti Svoga vlastitog Sina i da se On rodi u štali? Običnoj konjušnici? Pa, u - u jaslama od sijena? Pa, ne bi to moglo biti tako!“ Ne bi To vjerovali jer je bilo toliko ponizno.

42 A toliko je jednostavno, tako mudri to uvijek propuste. Toliko je jednostavno da ih zbunguje. Iščekivali su Boga ondje daleko, dok je On bio upravo ovdje. Razumijete? Iščekuju nešto ondje daleko, dok je to upravo ovdje s njima sada: Krist, uskrsnuo od mrtvih, isti jučer, danas i zauvijek.

Sve su se njihove velike stvari zaobišle. Ali zasigurno je bila Istina da je ondje bio Mesija. Danas to znamo. Danas to vjerujemo. Danas to prihvaćamo.

No, onda, ako je Bog obećao nešto za ovaj Božić, obećao nešto za ovaj dan i dokazuje da To jest tako, a i dalje se udaljujemo od Toga, mi smo upravo u istoj skupini onih (tamo natrag u tom danu) koje je To zaobišlo jer nije - ne dolazi po našem denominacijskom ukusu. Iz tog smo razloga u takvom neredu ovoga Božića.

43 Isus Krist nije mrtav, On je živ. Ovdje je danas! Biblija kaže: „On je isti jučer, danas i zauvijek.” On je rekao u Ivanu 14, 12: „Onaj tko vjeruje u Mene...” (Ne onaj tko se pretvara, tko kaže da vjeruje) „Onaj tko vjeruje u Mene, činit će djela koja Ja činim. I više od toga čete činiti, jer Ja odlazim k Ocu.” I video sam kako On u mom životu čini više tih istih djela (koje je On učinio tada) nego što je napisano na stranicama ove Biblije. I to prelazi povrh glava mudrih i danas, a otkriveno je malima koji će naučiti, kako je Isus molio. To je istina, učinio je više nego što je On... Vidio sam u svom danu, u mojih trideset tri godine službe, video sam kako On čini više nego što sam pročitao da čini u Bibliji, više istih stvari.

44 Ali bez obzira što je On tada učinio, mislite li da je Sanhedrin vjerovao Njemu? „Pa”, rekli su, „ti si opčaran.” Ali vidite gdje su pogriješili kada su namjeravali pronaći... da pronađu ne ono što njihovo crkveno vjerovanje kaže, nego što Riječ kaže da će Mesija učiniti u njihovom danu. A ovdje grijesimo i danas, ne istražujemo Pisma. Isus im je rekao: „Istražujte Pisma, po njima mislite imati vječni život, i ona su ta koja svjedoče za Mene. Kažu vam tko sam Ja.”

45 Primijetite, Bog je predvidio da oni to neće učiniti i to je upravo razlog zašto je On To morao predati pastirima. Znao je da oni ne bi to učinili, ne bi To primili. Shvaćate li sada zašto su morali biti pastiri? Zašto pastiri? Teolozi To ne bi primili. Zašto opet pastiri? Bi li To bilo u suprotnosti s Njegovom Riječi? Ne! Bili su pastiri, poznavali su ovce, a takvim je On rođen, ovcom, jaganjem. Primijetite, On je bio Jaganjac. Oni su bili - bili su jedini koji bi Ga prihvatali. Pastir je bio jedini koji bi prihvatio Jaganjca. Znali su kako se brinuti o Njemu, a tako je i danas kada primimo Jagančevu Poruku.

46 Upravo izvanredno! Najponizniji, neobrazovani čovjek klanja se Emanuelu u štali. Naj... A u isto vrijeme tamo vani su bili ljudi koji su naučavali svoju teologiju. Velika mnoštva hrlila su odasvuda, iz cijele zemlje, dolazili su prinjeti žrtve za koje je Jahve rekao da su smrad u Njegovim nosnicama. A ovdje su bili ponizni pastiri, u štali, klanjali se Emanuelu; sam Bog je postao tijelom i ležao u štali. Vidite koliki smo sa svojim velikim obrazovanjima i svojom uzdignutom glavom kao da nešto znamo, a Bog zaobilazi cijelu stvar. Razumijete? On čini ono što je obećao učiniti i uvijek to čini. No, razmišljajte o tim poniznim pastirima koji se upravo tamo vani klanjaju Emanu-... Emanuelu u štali. To je zaista izvanredno. Zasigurno jest!

47 Potom vani... Nakon što su Mu se poklonili i shvatili da je Poruka koju su propovijedali bila potvrđena, ondje su... vani su slavili Boga s najnevjerljatnjom Porukom Anđela. Sada usporedite to s današnjicom. Samo se zaustavite na trenutak i razmislite. Ljudi se vani klanjaju Bogu i slave Ga za ono što su vidjeli, što su čuli, što su znali da jest Istina, s Porukom koja je bila nevjerljatna intelektualnom umu. Bila je u suprotnosti sa svim crkvenim mišljenjima, a ipak je bila Istina! Ona jest Istina! Vjerovali su je. I sada, kolika ludost može biti čovjekova mudrost! Zatim su rekli da im je anđeoski zbor pjevalo prvu božićnu pjesmu. Možete li to zamisliti? Da pastir koji nije mogao napisati svoje ime, smrdi kao ovčnjak, silazi ulicom vičući: „Slava Bogu na visinama! Znamo da je On na zemlji!”

Svećenik je rekao: „Taj je čovjek poludio. Pregledajte knjige i vidite je li član naše zajednice. Zasigurno nas sramoti svojim neetičnim naučavanjem. Udaljite ga od nas. Nećemo se sramotiti među ljudima.”

Pa, vi se možete osramotiti među ljudima a proslaviti u Božjim očima, ili izabratи, jer zapamtite, današnji crkveni ukus ne odgovara Božjoj Riječi. U Njoj nema nikakvih devetsto i šezdeset devet različitih ukusa. Jedan je ukus, jedna Riječ, jedan Bog. To je sve.

48 Rekli su da su im anđeli otpjevali prvu božićnu pjesmu, a također su rekli da su primili Poruku od Anđela. Anđeo im se pojavio, dao im Poruku i oni su otišli i vidjeli da je Poruka bila Istina. I rekli su: „Osim toga, Anđeo nam je pjevalo prvu božićnu pjesmu.”

„Možete li zamisliti?” Kažu: „Taj jadan momak.” Među njima se nikad nije dogodilo takvo nešto, znate, stoga im je to bila nekakva čudna doktrina. I iz tog razloga nisu mogli vidjeti To u Pismu, nije bilo za njih da To vide. Nevjerljivo za mudre, nikad im se nije dogodilo takvo iskustvo. Nevjerljivo, ali ipak To je bila Istina. Istina je, znamo da je To Istina. Razmislite! Kristovi prvi obraćenici i prva zajednica bili su pastiri, ne svećenici; ovčari, pastiri. Zašto pastiri?

49 Primijetite! Vani slave i proslavljuju Boga zbog onog što su vidjeli i čuli, čuli kako anđeli pjevaju po prvi put ljudskom biću. Anđeli nikada prije nisu pjevali ljudskom biću. I pogledajte zborove kako su stajali te uvježbavali i uvježbavali te glasove, da bi pjevali pri rođenju Mesije, i sve su ih zaobišli! I anđeli su sišli i pjevali običnim pastirima, ne odjevenima u svećeničku odjeću, nego u pastirsку odjeću. I pogledajte tko je primio prvu Poruku, to je nevjerljivo!

I gdje je bila dana, ne u katedralama, nego u pustinji, vani u pustinji gdje je došao Anđeo Gospodnji. Ne u crkvi, u pustinji. On nije bio dobrodošao čak ni u crkvi. Mislili su da jest i mislili su da To imaju, ali Bog je dokazao da nije bilo tako. „On može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu.“ Tako je.

50 Prvi put kada su anđeli ikad pjevali na proslavi bilo je na nebesima. Ako pogledate u Jobu 38,7, (kako vidim neki od vas zapisuju), kada je Bog u početku planirao stvoriti Svoju prvu tvorevinu, zemlju. Job je bio veliki, pametan čovjek i posjedovao je svakojaku mudrost. Rekao je: „Kada idem gore do trga, mladi knezovi, svi se oni klanjaju preda mnom i samo žele trenutak moje mudrosti.“ I nije mogao shvatiti zašto je morao biti tretiran onako kako jest.

I tako ga je Bog pitao, rekao: „Opaši se kao čovjek jer dolazim dolje razgovarati s tobom.“ I kada je Bog sišao u vihoru, rekao je: „Jobe, gdje si ti bio prije nego li sam postavljao temelje zemlji? Kada su zajedno pjevale zvijezde jutarnje i sinovi Božji klicali od radosti, gdje si tada bio, Jobe?“ I u tom je trenutku bio oboren. „Gdje si bio?“

Vidite, prvi put kada su anđeli ikad pjevali na proslavi bilo je na nebesima. Ali kada su prvi put ikad pjevali na zemlji bilo je pastirima pri rođenju Boga, Emanuela na zemlji; prva ljudska bića koja su ikad čula pjevanje anđela bili su ponizni pastiri.

51 Kada uzmemo naše žene našminkanih lica, s ošišanom kosom, odjevene u kratkim hlačicama a oko njih leprša nekakva crkvena oprava te ih postavimo gore i pjevaju takvo nešto i onda mislimo da Bog mora to slušati? On ima anđele tamo natrag koji Ga mogu razveseliti otkako... prije nego li je uopće stvorio ljudsko biće. Uh-huh. Izlazite i živite... i odijevate odjeću koja je gadost Bogu i kako možete očekivati da je to od Boga? Kažete: "Pa, ja pripadam..."

„Gdje si bio kada sam postavljao temelje zemlji? Reci Mi na čemu sam ih učvrstio. Gdje je os oko koje se okreću? Gdje si bio tada?“ Mislite da Bog mora nas pitati za nekakvu našu mudrost. Naša je mudrost Njemu ludost. On čini što kaže da će učiniti.

52 Primijetite sada, Bog se priprema načiniti još jednu tvorevinu. Stvara smrtnu zemlju, smrtan život. Anđeli pjevaju na nebesima. Ali ovdje On stvara novi Život, vječni život za čovjeka, i On pjeva Svojim podanicima kroz anđele na zemlji, ne na nebu. Nebo ima vječni život. Razumijete? I On je pjevao... oni su pjevali na nebu kada se pojavila smrtna tvorevina, a ovdje se pojavljuje besmrtna tvorevina i sada pjevaju zemaljskim ljudima. Prvi put: pastirima. Izvanredno, zar ne?

53 Započeo je novo stvaranje. Što je to bilo? Stvaranje samoga Sebe. Bog je postao tijelom i prebivao među nama. To je... Biblija kaže: „U početku Božjeg stvaranja.“ Bog je bio stvoren u ljudskom obliju; Bog je prebivao u Isusu Kristu, Njegovom Sinu. Sagradio je Svoj šator od mesa i kostiju i živio u tom šatoru: Bog, Emanuel, „Bog s nama“. Sagradio je Sebi dom da u njemu živi, tako da bi kroz njega mogao odraziti Svoju Riječ Svojim podanicima. Vi znate kakav je Bog kada vidite Krista.

54 Zapamtite, uvijek se pjevalo pri rođenju kralja. Koliko vas je to znalo? Naravno, znate. Pa, dakle, mislite li da bi ovaj Kralj bio rođen tamo dolje, da bi ta žena dotrčala negdje u katedralu te rekla: „Brzo pripremite krevet i pozovite liječnike jer ću roditi Emanuela na zemlji?“ Siromašna žena iz Nazareta, najpriprjestijeg grada,... goreg od Tuscona ili ijednog ostalog, i da ipak ta mala žena dotrči tamo gore uzvišenom velikom svećeniku i kaže: „Rodit ću Emanuela.“ Bacili bi je u zatvor. Zasigurno bi. Zasigurno bi. Da se takvo krivovjerje donese među njegove ljude, on to ne bi podržao. Niti bi danas. Ali upravo se isto događa, baš isto.

55 Primijetite, moralo se pjevati. Kraljevi su bili... Njemu ne bi pjevali. Ljudi Mu ne bi pjevali jer Mu nisu vjerovali. I iz tog razloga... Evo u čemu je stvar, bolje da To shvatite. Zbog toga se danas ljudi srame slaviti Boga, srame se Krista! Velike katedrale neće primiti krštenje Duhom Svetim, toliko su ukorijenjeni u svojim crkvenim načinima da Ga neće primiti. Bog će pronaći nekoga kroz koga se može proslaviti. „On može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu“, ponovno citiram Ivana.

Primijetite, Njegovi podanici moraju pjevati Njemu. A tada su Njegovi podanici bili Njegovi Anđeli i pjevali su Njegovim pastirima koji su trebali primiti Njegovu Poruku.

56 Tko bi To trebao čuti prvi? Naravno, Njegovi podanici. Eto tko bi prvi čuo pjevanje Kralja, bili bi Njegovi podanici. A što su bili Njegovi podanici? Prilično iznenađujuće, zar ne, braćo? Nisu bili Njegovi propovjednici. Nisu bili teolozi. Tako je. Nisu bili denominacijski ljudi. Ne, bili su pastiri. Zašto? Rođena je ovca, iz tog razloga. Razumijete? Njegovi su je podanici čuli, za koje je Bog znao da će vjerovati. Bog je poslao Svoju Poruku onima koji će je vjerovati. On je sva mudrost, On zna gdje poslati Svoju Poruku, tko će je vjerovati. Najviša nebesa poslana su najmanjem čovjeku na zemlji.

Isus je rekao u Mateju 5: „Blagoslovljeni su siromašni u duhu; jer njihovo je kraljevstvo nebesko.“ Marija u... Ako zapisujete te citate Pisma, to je u Mateju 5. I ako zapisujete citate Pisma... To sam zapisao ovdje, to su citati Pisma.

57 Marija je rekla u Luki 1,52, kada je bila pomazana Duhom Svetim, Duh Sveti bio na njoj, rekla je: „On je uzvisio neznatne.” Marija je to rekla, Isusova majka, rekla je: „On je uzvisio one neznatne.”

Luka je također rekao: „Obični ljudi rado su Ga slušali.” Ne elita, teolozi, doktori prava i teologije, nego su Ga obični ljudi rado slušali, neznatni ljudi.

Kroz cijelo sveto Pismo, Poruka otkupljenja dana je po pastirima i kroz ovce.

Sada moram završiti jer se približava vrijeme da završimo. Izostavljam mnoge citate Pisma upravo stoga da bih vas mogao dovesti do ove misli.

58 Kroz cijelo Pismo otkupljenje je predstavljeno kroz pastire i ovce. Tako je. Svi se slažemo s tim. Zašto? Bilo je u sjeni i tipu. I štograd... Da nikad nisam video svoju ruku i da se osvrnem ovdje za sjenom svoje ruke te vidim da imam pet prstiju, znao bih da se ona odrazila, negativ je odrazio pozitiv. I zbog toga je Poruka uvijek došla... otkupljenje po ovcama, jer od samog početka... I On se otkrio kroz ovce i po pastirima. Sve su to bile sjene i tipovi.

59 Razmotrimo sada početak. Adam i Eva su stajali u Božjoj prisutnosti da bi čuli Njegovu Poruku za njih, omotali su oko svojih bokova ovčju kožu. Prva Poruka koja se ikad čula bila je dana povrh mrtve ovčje kože koju je Bog zaklao te u nju omotao Adama i Evu. Nakon što su pokušali načiniti svoju vlastitu religiju smokvinog lišća, što nije djelovalo. Žrtvovanje ovce bilo je uspostavljeno za pomirenje od samog početka, žrtvovanje ovce.

Dakle, završit ćemo sada ovo i pokazati vam zašto su morali biti pastiri i zašto je to morao biti, On morao biti ovca.

60 Dakle, proroci Starog zavjeta su se omotali u ovčju kožu (znamo to, uh-huh), nagovješćujući svoju vjeru u Njegovu Riječ da dolazi savršeni Jaganjac. Iz tog su razloga proroci.

Dakle, Božja Riječ ne dolazi teologu, nema... on - on je taj koji je zabrlja. Tako je. Ne postoji nešto takvo da bi ikad bilo rečeno... Kažete: „Pa, ovaj momak je teolog.” Upravo ga to još više udaljuje od Riječi nego bilo što znam. Razumijete? Riječ Gospoda Boga, nepromjenjivog Boga, nikad se ne mijenja. Svugdje je u Bibliji Božja Riječ uvijek dolazila prorocima. Ne teolozima ili doktorima; prorocima! I oni su uvijek, svaki put, bili odbijeni i odbačeni.

61 Proroci su obično bili i pastiri. Proroci su se omotali u ovčju kožu jer su nosili kože ovaca koje su pasli. I prva poruka osuđenom naraštaju bila je povrh ovčje kože. Proroci su, ponovno govorim, nosili ovčju kožu omotanu oko sebe jer su time svjedočili da vjeruju da dolazi savršeni Jaganjac za tu žrtvu. I Božja Riječ im je došla povrh ovčje kože. Ti pastiri... ili ti proroci obično su bili pastiri. Abraham je bio pastir. Izak je bio pastir. Jakov je bio pastir. Mojsije je bio pastir. David je bio pastir. Svi Božji predstavnici obično su bili pastiri.

62 Sada ćemo saznati zašto dolazi pastirima. Oni su znali da su ovce bespomoćne ako ih ne vodi pastir. Oni... ovca je potpuno bespomoćna, ne može ići sama. Iz tog je razloga Bog usporedio Svoju djecu koja vjeruju s ovcama. Oni moraju biti vođeni. Ali pazite tko vas vodi! Ne uzimajte jarca, vodit će vas do klaonice. Bog nam nikad nije dao jarca, dao nam je Svoga Sina (Duha Svetoga) da nas vodi. On je naš vodič, ne nekakvi pastiri koje je postavio čovjek, nego Bogom dan pastir koji hrani ovce ovčjom hranom.

63 Dakle, uzmite svinju i recite toj svinji: „Načinit ću te jaganjcem.” I operite je. I obojite joj papke i - i tako dalje. I hranite je kao ovcu, dajte joj neku takvu hranu. I izvedite je na gumno ili van u... gdje ovce pasu, u polje djeteline ili tako nešto. I ako je negdje rupa od blata, ta će svinja trčati koliko god može pravo u tu rupu od blata. Razumijete? Zašto? Jer je po svojoj prirodi i dalje svinja.

I iz tog se razloga crkveni članovi danas prepuštaju stvarima svijeta, razumijete, jer se njihova priroda nije promijenila. Jest će svakakve crkvene, teološke splaćine, ali Božju Riječ, ne mogu je podnijeti. Uči će i poslušati Riječ...

64 Znate, najveći licemjer na svijetu je stara vrana. U Bibliji su iz arke puštene dvije. Stara vrana je izšla i nikad se nije vratila jer je lešinar, strvinar. Sjela je na mrtva trupla i napunila svoju utrobu tim mrtvim truplima. Ali kada je on pustio golubicu, golubica nije mogla podnijeti taj smrad, stoga se vratila u Očevu kuću i Noi te je lupala na vrata dok je Noa nije pustio unutra.

Dakle, vrana može sjediti ovdje vani i hraniti se mrtvim konjem cijeli dan te odletjeti tamo u polje i jesti žito s golubicom. Ali golubica ne može odletjeti onamo te se hraniti mrtvim konjem i zatim jesti žito; to bi je ubilo. Vidite, golubica nema žuč i ne može to probaviti.

I kada neka Božja golubica, neka golubica ili ovca koja se hrani Riječu, čista životinja, kada im krenete davati stvari svijeta, oni znaju da je Njihov Učitelj rekao: „Onaj tko ljubi svijet ili stvari svijeta, u njemu nije ljubav Božja.” Dajte im nešto suprotno toj Božjoj Riječi, ne može to podnijeti. Ali đavao može uzeti Nju i svjetovno također, i reći da je sve to od Boga. Ne možete pomiješati ulje i vodu, jednostavno

se neće pomiješati.

65 Oni, svi ti pastiri, znali su da je ovca bespomoćna bez pastira. A oni su bili pastiri i znali su da mora biti vođena.

Kako je žalosno vidjeti danas da pokušavaju hraniti ovce splačinom. Ali ovce je neće jesti. Ne, nikako! Vidite, pokušavali su hraniti ovce i ranije splačinom. I kada je Riječ došla, toliko su bili navikli na splačinu da nisu prepoznali Riječ. A tako je i danas, kada je ista stvar potvrđena i dokazana da će Bog učiniti određenu stvar. Tada su se toliko navikli na splačinu te se hranili splačinom da vi... pa, niste niti razgovarali s njima, jednostavno je neće slušati, to je sve. Pas... Biblija kaže: „Kao što se pas vraća svojoj bljuvotini i svinja svom blatu, tako i oni.“

Čujete Riječ i vratite se odmah natrag u isto staro blato! I kažete: „Ah, to je fanatizam. Ne vjerujem takvo što.“

66 Bog... ovce čine isto danas, moraju vjerovati u prehranu Riječju. One neće prihvati nikakvu drugu prehranu. Ne možete im dati crkvenu prehranu, pravim ovcama. Ne! Ne! Odite im reći: „Sada pogledajte, svi ćemo mi biti zajedno. Dakle, Isus je molio da bismo svi mi mogli biti jedno.“ Nedavno ste čuli upravo istu stvar u Tucsonu, prije nekoliko dana, ali to je laž! Isus nikad nije molio... Kako je On... Kako možete učiniti da Riječ osuđuje Sebe? Da se okrenula protiv Sebe, onda Bog nije ništa više od ijednog drugog čovjeka.

Isus je rekao: „Kako mogu dvojica ići zajedno, osim ako se ne slože?“ Kako ćete uzeti metodiste, baptiste, prezbiterijance i katolike te ih ugurati sve zajedno i da postanu jedno? Vi biste mogli biti jedno pod autoritetom čovjeka, ali Isus je rekao: „Da bi oni bili jedno kao - kao što smo Ja i Ti jedno.“ Dakle, On želi da svi mi budemo jedno u Njemu, koji jest Riječ! Amen! Eto ga: „Jedno s Ocem.“ A Otac jest Sin, to je isto. A isto je i Riječ, očitovana Riječ koja se očituje u ovom danu kao što se očitovala i u bilo kojem drugom danu da biste mogli biti jedno.

67 Primijetite, On je rekao: „Kao što je Mene poslao Otac, tako i Ja šaljem vas.“ Otac koji je poslao Njega, ušao je u Njega da bi potvrdio Riječ. I taj isti Isus koji šalje Svoje ljude, ulazi u Svoje ljude koje šalje i kaže: „Činit ćete djela koja Ja činim.“ Sigurno, On je molio da bi mi mogli biti jedno: jedno s Njim, ne jedno s organizacijom. Ne jedno sa sustavom, nego jedno s Bogom. Jer Bog u Svojoj Riječi jest jedno, i Isus i Bog bili su jedno, i vi i ja i Riječ moramo biti jedno. Tako je. Mi moramo biti jedno u skladu s Riječi. Ne ono što netko drugi kaže, to nije samovoljno tumačenje. Primiti je, ono što Ona kaže te je vjerujte i Bog će je potvrditi i dokazati da je istina. Mislite li da je Ona samo za učenike: uzmite Njegovu Riječ za to, isprobajte jednom i vidite. Vidjet ćete da će djelovati za vas jednako kao što je On obećao. Da, gospodine!

One se neće hraniti splačinom, moraju imati ovčju prehranu. Ivan 10 to kaže: „Moje ovce poznaju Moj Glas.“ I ako On jest Riječ, onda kakav Glas On ima? „Moje ovce poznaju Moj glas i tuđinca neće slijediti.“ Razumijete? Isus je rekao: „Glas tuđinca neće slijediti.“ Stoga Njegove ovce ne slijede glas tuđinca. Neće ih slijediti.

Proroci, pastiri i ovce, svi svjedoče o dolasku.

68 Sada vidite nepromjenjivog Boga u Njegovim nepromjenjivim planovima Njegove Riječi u ovom danu. Sada samo razmislite nekoliko trenutaka: nepromjenjiva Riječ.

Dakle pogledajte! Da - da je Mojsije došao s Noinom porukom, to ne bi djelovalo. Da je Ivan Krstitelj došao s Mojsijevom porukom, to ne bi djelovalo. Da je Isus došao s Mojsijevom ili Noinom porukom, to ne bi djelovalo. I da je Wesley došao s Lutherovom porukom, to ne bi djelovalo. Da pentekostalci dođu s veslijevskom porukom, to ne bi djelovalo, upravo smo čuli to svjedočanstvo. Dakle, Bog se samo nastavi kretati. Samo promatrajte Riječ, vidite gdje smo.

69 Dakle, zašto prva najava pastira ne bi trebala... Ako su svi ti proroci, svi ti veliki ljudi bili pastiri, pa zašto bi Bog (Nepromjenjivi) trebao mijenjati Svoju metodu upravo ovdje i donijeti je teologizma? To su bili pastiri. Dolazak savršenog Jaganjca, žrtve za grijeh, trebao je doći pastirima.

Pastir poznaje svoje ovce bolje nego itko drugi. Nitko ne poznaje ovce poput pastira, on je u tome iskusan. Također je znao kakvu će hranu jesti. Oni... znao je što će ovce jesti i on poznaje svoje ovce po onome što jedu. Kada biste vidjeli ovce da izlaze na smetlište te počnu jesti splačine, rekli biste: „Uklonite taj otpad.“ Razumijete? Dakle, Bog je znao kamo ih poslati.

70 Sada ukažimo na jednog od Jahvinih velikih proroka pastira kako bi potvrdili da je Bog bio u tim prorocima pod ovčjom kožom. Pazite sada. Prvo ćemo ukazati na Mojsija. Pogledajmo ga. Njegova služba pokazat će nam Jahvu u Njegovom proroku pastiru. Sada ćemo uzeti možda samo jednog, ako imamo vremena, otprilike sljedećih deset minuta. Uzet ćemo dvojicu, no možda će ovaj biti dovoljan.

Mojsije; Jahve se ovdje očituje u ovom proroku pastiru. Bila su mu dana tri dara da potvrdi svoju službu te pozove starješine Izraela i faraona. Primijetite sada ovog proroka pastira. On uvijek daje Svojim prorocima natprirodan znak da potvrdi da je to bio Bog u njima, jer ne može biti prisutnost Božja bez da se događaju natprirodne stvari. Nikada se Jahve nije ni pojavio bez da Ga slijedi natprirodno. To mora biti. Tako je On Sebe uvijek potvrdio da je bio s tim prorocima, potvrđivanjem onoga o čemu su oni prorokovali, ako je bilo u skladu s Njegovom Riječi.

71 Dakle, prvi - prvi znak koji je On dao... ovom proroku pastiru (gledajte), pretvorio je njegov štap u zmiju.

Drugi: njegova je ruka postala gubava.

Treći: uzeti vodu iz rijeke Nil u Egiptu i pretvoriti je u krv.

Dakle, On mu je dao tri znaka da potvrdi Egiptu a i Izraelu, da je on bio Božja izgovorena Riječ.

Dakle, zapamtite, Mojsije je izgovorio u stvaranje! Tako je. Uzeo je pjesak i bacio ga gore u zrak te rekao: „Neka dođu buhe”, i buhe su došle. Rekao je: „Neka dođu muhe”, i muhe su došle. „Neka dođu žabe”, i žabe su došle. Doveo ih je u stvaranje! Dakle, čovjek ne može stvoriti, ali od početka to nije bio čovjek. Bio je to Jahve u Svom proroku pastiru! Amen!

72 Pogledajte! Treći znak koji mu je On dao nije bio povezan s njegovim zanimanjem niti je bio povezan s njegovom osobom, njegov treći znak. Primijetite, prva dva znaka su povezana s njim, sa samim njim i njegovim zanimanjem. I bila su jedina dva znaka za koje Biblija kaže da su imali glas. Treći znak nije imao glas. Ali dva znaka koja su dana od njega osobno, i za njegov narod, imali su glas. Ali treći znak, sada primijetite, bio je dan... znak, treći znak, bio je znak smrti: voda se pretvara u krv. Kada bi se vaša - kada bi se vaša - kada bi se vaša krv pretvorila u vodu, onda biste umrli. A tamo gdje je krv, prolivena krv, je znak smrti; tako da je on bio za faraona. Treći je trebao pretvoriti vodu Nila u krv, trebao pokazati - pokazati njegovu Poruku faraonu da naš Bog jest Bog nad Nilom, nad bogom Nilom. On jest Bog nad svime i donijet će smrt tom narodu. I to je bio znak krv. O! Izravan znak smrti: krv!

73 No, druga su dva imali glasove proroštva. (Ja - ja - nadam se da sada čitate između redaka što govorim.) No, druga su dva znaka imali glasove proroštva za Izrael o njegovoj budućnosti. (Pa, vi koji ste bili na planini nedavno, kada je kamen bio bačen gore.)

Dakle, i ide... promijenit će prirodu da bi djelovala za njih. Pogledajte sada štap, pogledajte zmiju, pogledajte Crveno more i sve što je On učinio. Pogledajte taj pastirski štap kako im pripravlja put da prođu. Taj štap koji je bio u pastirskoj ruci zaobišao je svaki djelić teologije i sve što su svećenici rekli i taj ih je pastirski štap vodio pravo dalje kroz sve što je nemoguće (čovjeku). Kada je faraon pokušao misliti da je lavina izbila u planinama i pomutila vodu, potom je pretvorila u krv, tada je Bog zapljušnuo oganj s neba. I zapljušnuo je tuču s neba i On - On je zapljušnuo uš na zemlju i sve ostalo.

74 Kako je On to učinio? Tim pastirskim štapom, ne udžbenikom. Ne teološkom idejom, nego pastirskim štapom! Dolazimo do toga za trenutak: učinio je to pastirskim štapom. Ne denominacijskim molitvenikom, nego pastirskim štapom. Pastirski štap je vodio njegove ovce raščišćavajući put dok su išli prema obećanoj Riječi u zemlju. Kako je danas to predivno da pastirski štap i danas vodi Njegove ovce u obećanu zemlju zaobilazeći svu teologiju i sve ostalo ovoga svijeta, i stvari svijeta, i denominacije, sve, otvara put i dokazuje da Njegova Riječ jest Istina; pastirski štap nastavlja dalje.

75 I primijetite, taj isti pastirski štap koji je vodio ovce... Vjerujete li to? On je zasigurno vodio ovce, izbavio ih iz Egipta s tim štapom u svojoj ruci. Mogli bismo puno više reći o tome. Ali dotičemo glavne značajke: on je vodio ovce i poslao sud na one koji su Ga odbacili! Isti štap koji je jednima postao blagoslov, drugima je postao prokletstvo. Iste vode (Noina propovijedanja) koje su ih spasile, osudile su svijet. Isti štap koji je vodio Izrael u obećanu zemlju, osudio je one koji su odbili slijediti proroka pastira. Tako je, postao je štap suda. Priroda; primijetite kako se Bog izražava u Svojoj prirodi. Kada bismo samo imali vremena. Napisao sam bilješku: Bog se izražava u Svojoj prirodi. Nemamo vremena to dokazati.

76 No dokazuje kasnije mjedenom zmijom na pastirskom štalu (oko kojeg je omotao tu zmiju u pustari), to govori o dolasku istinskog pomirenja za bolest i grijehe.

Sam taj štap pretvorio se u zmiju pred faraonom i taj isti faraon pokušao je to oponašati pomoću vračeva. A tako čine današnji suvremenii faraoni i takozvani vjernici, tjelesni oponašatelji Poruke, pokušavaju oponašati istu stvar ne znajući odakle dolazi te je guraju u nešto takvo denominacijsko kada je Ona slobodna od toga kao i zrak koji se ne može zatočiti. Zasigurno! Ali pokušavaju oponašati, oponašaju.

No, primijetite, isti pastirski štap pojeo je druge zmije. Gdje su bile te zmije? Bile su štapovi na tlu, a samo je jedan štap bio podignut. „I nebo i zemlja će proći”, rekao je Isus, „ali Moja Riječ neće proći.” Govori o dolasku istinskog pomirenja za grijehe.

77 Također, budućnost Izraela je predstavljena... a ovdje sam govorio o Izraelu, dakle, u budućnosti... Ondje im je bilo ponuđeno izbavljenje od ropstva smrti po proroku pastiru. Njih je izveo iz ropstva prorok pastir sa štapom. Razumijete? To je govorilo o Izraelovom budućem Izbavitelju od smrti i pakla po proroku Pastiru, o kojem ćemo govoriti.

Dakle, na sve to... sve kao što znamo, Izrael nije primio Riječ proroka pastira, sav Izrael nije To primio. Dakle, primijetite, prigovarali su. „O”, kada je činio čudesu, „bio je veliki čovjek”, ali kada se radilo o njegovoj Poruci, „to je bilo drugačije.” Svi veliki znaci slijede dolazak nove poruke. Znamo to. U pustinji su prigovarali, u pustinji, i pomrlo ih je na tisuće. Iskreno, samo je bilo dvoje njih koji su ikad prešli preko, koji su bili spašeni od dva i pol milijuna, dvoje od dva i pol milijuna.

Kažete: „To... Što se dogodilo s njima?” Vječno su izgubljeni.

„Svi oni, brate Branham?” Isus je tako rekao.

Rekli su: „Očevi su naši jeli manu u pustinji i pili iz Stijene.”

A On... Isus je rekao: „I svi su oni pomrli”, vječno odvojeni, razumijete, sve i jedan.

78 Primijetite, prigovarali su za Božji priskrbljeni put, što je bio razlog zašto su pomrli. (Sada pažljivo, nemojte propustiti ovih posljednjih nekoliko napomena.) Prigovarali su! Zbog toga su pomrli u pustinji, prigovarali su za Božji priskrbljeni put: Poruci jednog čovjeka, proroka, vodstvu jednog čovjeka. Recite mi kada je Bog uopće upotrijebio skupinu za vodstvo. Nećete to naći u Bibliji. Jedan čovjek, oni... Riječ je došla Mojsiju!

Korah; svi mi znamo da ih je on okupio oko sebe i prigovorio za Boga da je nepravedan što čini tako nešto, što postavlja jednog čovjeka s Porukom. Rekao je: „Svi smo mi sveti. Zašto ne možemo imati denominaciju? I zašto ne možemo imati... ovo uspostaviti i ovo učiniti i ono učiniti?”

Bog je rekao Mojsiju: „Odvoji se od njih, dosta Mi je toga.” I zapamtite, Judina poslanica govorи istu stvar u posljednjim danima. Tako je: „U protivljenju Korahovu propadoše.” Također znamo što se dogodilo Korahu i - ostalima koji su posumnjali u Božju Riječ i Božju mudrost o tom vodstvu jednog čovjeka: sve i jedan od njih je izginuo.

79 Sada ćemo primijetiti da Bog u proroku pastiru pokazuje Svoje buduće planove glasom sljedećeg znaka. Pogledajte sada. Vidimo to ondje, sada promatrajmo u sljedećem znaku.

Dakle, primijetite, on je bio poslan svojoj braći u zatočeništvu, u ropstvu, s Porukom izbavljenja, od Boga danim znakom da bi dokazao Njegova potraživanja. Izrael je krenuo za njegovom Porukom, vjerovali su je, sve i jedan od njih, ali u vrijeme večeri... Pošli su za njegovim čudesima, ali u vrijeme večeri kada su... on iznio svoju Poruku: „To je bilo drugačije.” Svi koji nisi vjerovali tu Poruku, pomrli su. Tako je. Kakva je bila Poruka? Poruka je bila o nadolazećem sudu. Uvečer, u vrijeme večeri, Bog je prošao izraelskim taborom da vidi vjeruje li narod Poruci Njegovog proroka pastira i svi koji je nisu vjerovali, izginuli su.

80 Sada primijetite, samo za nekoliko trenutaka prenijet ćemo to na velikog Pastira. Razumijete? Primijetite službu velikog proroka Pastira. Po Njegovim čudesima, svaka je crkva bila otvorena i htjela Ga primiti. Željeli su da njihovi bolesni budu iscijeljeni. Željeli su činiti velike stvari. Njegova popularnost bila je velika. Ali kada je došlo vrijeme večeri, jednoga dana nakon što je pretvorio vodu u vino, i nahranio tisuće kruhom, i činio čudesu, sjeo je i počeo razgovarati s njima. I rekao im je: „Ja i Moj Otac smo jedno. [Prazno mjesto na kaseti - urednik] Zašto kažete: 'Pokaži nam Oca'?”

„O, brate! Ovaj se čovjek izjednačuje s Bogom?” To je bilo previše za njihovo crkveno mišljenje. Ali bila je Istina, jest! Razumijete? No, kada su to učinili, mnogi Ga nisu slijedili.

Tada se On okrenuo i rekao: „Ako ne jedete tijelo Sina čovječjega i ne pijete Njegovu Krv, nemate Život u sebi.”

Dakle, što mislite da bi pomislila pametna, intelektualna osoba? Zamišljam kako su se svećenici, koji su Ga primili u hram, veoma - veoma posramili što su Ga primili tamo. „Pomisli da bi čovjek ustao i rekao tako nešto: 'Ako vi ljudi ne jedete Moje tijelo i ne pijete Moju Krv.'” Rekli su: „Ovaj je čovjek vampir, razumijete: 'Jedete Moje Tijelo i pijete...' Pa, on je kanibal. Vi dobri, racionalni ljudi ćete... udaljiti ćete se od takvog luđaka.”

On To nikada nije objasnio, samo je To rekao! Učinio je to da bi se spotakli, da bi odvojio Svoje ovce od jaraca. Učinio je to kako bi ih se riješio. I tada nitko nije htio surađivati s Njim. Od tada nadalje nisu imali nikakvu suradnju. Razumijete?

81 Primijetite, u vrijeme večeri Bog je prošao kroz tabore te je video tko je vjerovao. I učinio je istu stvar u danima velikog Pastira. Primijetite službu velikog proroka Pastira, no primijetite i ovo: za vjernike

Njegove Poruke, ali ne... Ovu večernju Poruku, nisu je htjeli vjerovati. Nisu htjeli vjerovati da On jest Bog. Htjeli su Ga učiniti dobrim čovjekom. Htjeli su Ga učiniti prorokom. On je bio dobar čovjek i bio je Prorok, ali bio je više od toga. To je uobičajeno naučavanje i danas da je On samo dobar čovjek, da je bio Prorok. On nije bio ništa manje od Emanuela! Bio je Bog očitovan u Isusu Kristu, Njegovom Sinu, što čini Njega i Oca jednim. To je sve što je On mogao biti.

82 Zaharija 14,7, mogu ovo reći, govori o večernjim Svjetlima i Poruci ponovno na kraju vremena. Jeste li to primijetili? Mnogi koji su slijedili Mojsija vidjeli su Ognjeni Stup koji ga je identificirao na planini Sinaj. On je svjedočio i govorio o tom Ognjenom Stupu koji je bio u grmu te mu rekao tu Poruku, mnogi od njih To nisu htjeli vjerovati. Ali mnogi koji su ga slijedili iz Egipta (izšli iz tog svijeta i prešli more odvojenja te otišli u pustinju), vidjeli su kako isti Ognjeni Stup (o kojem je on govorio) potvrđuje da taj prorok pastir jest pastir ovaca. Vidjeli su Ga i mnogi od njih i dalje To nisu vjerovali nakon što su Ga vidjeli.

83 Primijetite kako je ponovno nepromjenjivi Bog, veliki Pastir prorok, doveo one koji su ostali s Njim i Njegovom službom na Maslinsku goru, veliki Prorok pastir, Taj o kojem govorimo: Isus. Vidjeli su i čuli kako je Njega potvrdio Otac (taj isti Ognjeni Stup), koji je potvrdio Mojsija.

Isti Bog o kojem je govorio Mojsije, došao je nad Mojsijem te dokazao Ognjenim Stupom da On jest Jahve koji je vodio Mojsija. Bog je bio u Svom proroku pastiru.

Ovdje On uzima drugog proroka pastira, velikog Proroka, istinsku Ovcu, Isusa, i izabire tri čovjeka te ih dovodi na vrh Maslinske gore i ondje potvrđuje Isusa. I čak se odvojio od svih ostalih ljudi, rekao je: „Ovo je Moj ljubljeni Sin, Njega slušajte!” I kada su podigli pogled, nisu vidjeli nikoga osim Isusa. Tako je. On je bio Taj. Dakle, to je time riješeno što se mene tiče. Razumijete?

84 [Prazno mjesto na kaseti. - urednik]... Šekina [Prazno mjesto na kaseti.]... lice. Mojsije je bio u prisutnosti Šekina na planini Sinaj. Promijenilo mu je lice. Kada je sišao, morao je prekriti svoje lice velom, prorok pastir Mojsije, u kojem je bio dio Jahve, samo dio, svoje lice. Imao je Riječ u ustima.

Ali primijetite kada je veliki Pastir bio u prisutnosti Šekina. Što je to učinilo? Promijenilo je Njegov cijeli izgled. On nije bio samo dio Boga, bio je u potpunosti Bog! Bio je Emanuel.

Zašto su morali biti pastiri?

85 Pogledajte! Dakle, vidite li, svemogući Bog ophodi... točnije, ocrtava se u Mojsiju, proroku pastiru. Pogledajte kako se Bog obznanio. (Ovo je moja posljednja napomena.) Vidite kako On stoji pomazan u prisutnosti Ognjenog Stupa! Nitko nije na planini uopće osim Mojsija i Jahve. Amen! Amen znači: „Neka bude tako.”

Pogledajte! „Stavi ruku u svoja njedra!” No, promatrajte sada drugi znak s glasom. „Stavi svoju ruku u njedra.” Nemamo razloga vjerovati da je Mojsije bio ljevak, pa morao je staviti desnu ruku u svoja njedra, jer većina ljudi jesu dešnjaci. Stavio je svoju desnu ruku... Pogledajte sada! Kakvu sliku vidimo ovdje: Jahve u Mojsiju, proroku pastiru! Mojsije predstavlja Boga jer Bog je bio u Mojsiju. Promatrajte kako stavlja svoju... „Ruku u svoja njedra.” Kakav znak!

86 Dakle, stoji, drži svoju desnu ruku na srcu (ovako stoji) gdje su skrivene tajne otkupljenja bile skrivene od utemeljenja svijeta. Evo zašto pastiri. Isus je Božja desnica, svi znamo. Evo Mojsije Ga točno ocrtava. Čuva je tajne Oca i pokazao ih je nama. Primijetite, promatrajte kako izvlači iz njedara svoju desnu ruku udarenu smrtonosnom gubom. Pokazao je što će Bog učiniti sa Svojom Desnicom. Primijetite, guba je neizlječiva. Primijetite ponovno, nije bila samo obična guba, bila je u svom posljednjem stadiju, bijela kao snijeg; njegova je ruka bila udarena sa strašnom bolešću. Kako se Mojsije morao osjećati kada je izvukao svoju desnu ruku od svog srca, iz svojih njedara, a njegova ruka bila udarena gubom! Guba simbolizira grijeh, neizlječiv, a posebno u svom posljednjem stadiju.

87 I, braćo, ondje je svijet bio kada je Bog izvukao Svoju Desnicu iz Svojih njedara! Svijet je bio udaren smrtonosnom gubom, a ona je apsolutno neizlječiva. Tako je i večeras, jer neće primiti lijek. Lijek je načinjen na Golgoti, ali ljudi žele uzeti nekakav recept koji je propisao čovjek umjesto Božjeg recepta za grijehe.

Primijetite, nije se pojavila postepeno, kakav i jest tijek gube, nego odjednom! Kada je izvukao ruku, bila je udarena, bila je potpuno gubava. Primijetite što je Bog rekao: „Dakle, nećeš postepeno ući u grijehe, nego onoga dana kada budeš s njega jeo, taj dan ćeš umrijeti.” I to jest tako: „Onoga dana kada budeš s njega jeo.”

88 Primijetite, to je bio prorok pastir koji je udario samog sebe. Po Božjoj zapovijedi uzeo je i stavio vlastitu ruku u svoja njedra te je izvukao udarenu gubom. Prorok pastir je sam to učinio. I veliki Prorok Pastir, Isus, Sam je to učinio: „Polažem Svoj život, nitko Mi ga ne oduzima.” On je bio veliki Pastir, veliki Prorok Pastir: „Nitko Mi ga ne oduzima, činim to Sam.” Primijetite, nije došlo postepeno, došlo je u trenutku. Sam veliki Pastir uzeo je našu krivnju i udario Sebe, uzeo je naše grijehe te ih stavio na Sebe.

Nije ni čudo što je pjesnik napisao:

Između otapajućih stijena i mračnog neba,
Moj je Spasitelj pognuo Svoju glavu i umro,
Zastor koji se otvorio otkrio je put
K nebeskoj radosti i beskrajnom danu.

89 Ta je tajna bila u Božjim njedrima sve te godine prekrivena Njegovom desnicom, Isusom. Veliki Pastir uzeo je na Sebe našu krivnju za nas. U Izajiji 53,6 je rečeno: „On bijaše ranjen za naše prijestupe. Satrt za naše opačine. Kazna za naš mir bijaše na Njemu. Njegovim ranama smo iscijeljeni.“ Tajna Božjeg iscijeljenja nalazila se u njedrima Isusa Krista, ili Boga, On je bio zdesna Bogu; to je jedina Ovca koja je u Svojim njedrima čuvala tajnu. Iz tog se razloga Time nagovještava da je uvijek morala biti ovca! Prvo je bila ovca, posljednje je bila Ovca. Iz tog je razloga morala doći pastiru koji zna kako se brinuti o svojoj Ovci. Shvaćate li To? Primijetite: „On bijaše ranjen za naše prijestupe, satrt za naše opačine, kazna za naš mir bijaše na Njemu.“

90 Primijetite, došla je brzo i nestala brzo, čim je desnica bila izvučena iz njedara po drugi put. Smrtonosna bolest je nestala kada je izvukao po drugi put. I kada je veliki Pastir, Prorok Ovaca, kada je rekao... Na križu Golgote, kada je On platio kaznu za grijeh za sve nas, rekao je: „Dovršeno je.“ Grijeh je bio gotov, kazna bila plaćena, dugovi bili riješeni! Nije trebalo godinu dana niti naposlijetu uslijediti u danima nekog reformatora ili tako nešto, bilo je dovršeno upravo tada!

91 Grijeh je došao u trenutku prijestupom Božjeg zakona, kršenjem jedne Riječi. Večeras, moja braćo, vaša duša je nad paklom na lancu. I taj lanac nije neko teološko seminarško naučavanje, taj lanac nije neka denominacija ili neko crkveno vjerovanje po kojem živite, taj lanac je Božja Riječ! Isus je dao ljudskom rodu da živi po Njegovoj Riječi, a Eva je slomila samo jednu malu Njenu kariku. A... svaki lanac nije jači od svoje najslabije karike. Kada oduzmete jednu Riječ... To je bilo na početku Knjige. Isus je došao u sredini Knjige, rekao je: „Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj Riječi koja izlazi iz usta Božjih.“ To je bilo u sredini Knjige. U posljednjoj Knjizi, On je rekao: „Tko god oduzme jednu Riječ (pogrešno tumači jednu Riječ), oduzme jednu Riječ odavde, oduzet će mu njegov udio iz Knjige života.“ Vi prolazite nad paklom viseći na Božjoj Riječi. Ne dopustite da vam netko ugura nešto što nije TAKO KAŽE GOSPOD!

92 O, vidim... Pa, kažu: „Zasigurno, sve smo učinili. Sve smo učinili!“ Tako su možda veliki svećenici i oni mislili u danima velikog Pastira. Tako je i Eva mislila. Tako joj je Sotona rekao: „Zasigurno Bog to neće učiniti.“ Ali On je to učinio jer je rekao da hoće. I iz tog će razloga ponovno to učiniti danas.

Nije ni čudo što je On rekao: „Kao što je bilo u dane Noine, kada je osam duša bilo spašeno vodom, tako će biti za dolaska Sina čovječjega.“ Vidite, vrlo malo njih: „Jer uska su vrata i uzak je put koji vodi u Život i malo će ih biti koji će ih naći.“ Tako je. „Jer prostran je put koji vodi u propast, mnogi će njime poći.“

93 Kada je bio udaren veliki Pastir, veliki Prorok Ovaca, kada je bio udaren tamo natrag, rekao je: „Dovršeno je!“ I toga trenutka, čim je bio udaren taj Pastir, to je bilo dovršeno. Grijeh je bio riješen, više nije bilo grijeha. Bili su čisti, kazna je bila plaćena. Vjernicima čija su imena bila zapisana u Knjizi Života, predodređenima od utemeljenja svijeta, to je bilo dovršeno toga istoga trenutka kada je Isus rekao da je dovršeno. On, taj veliki Pastir, došao je po Svoje ovce. Bilo je dovršeno, Božja desnica bila je izvučena iz Njegovih njedara, bila je udarena. Potom ju je na Uskrs vratio (amen), podigao je ponovno u Svoja njedra te je pružio tebi i meni u oblicju Njegove Riječi da bi nas otkupio natrag u prvobitni vrt iz kojeg nas je grijeh izveo. Skrivena tajna Njegovog velikog srca bila je otkrivena po Proroku Pastiru. Bila je otkrivena po Pastiru, Proroku pastiru.

94 Nije čudo da su gore poskakivale i klicale u taj dan. Nije čudo da je sunce skrilo svoje lice i klicalo od radosti. Nije čudo da se sva priroda opustila, vjetar potresao stabla da su se potresala i potresala, i radovala, i poskakivala. Vidjeli su kako Prorok pastir na gori otkupljuje svako ime u Knjizi Života. I vidjeli su da je njihova vlastita priroda bila otkupljena! Klicali su i poskakivali. I u svijetu je nastao potres. I planine su se raspukle i stijene su padale. I sunce je zašlo. I -i sve se dogodilo. Kao na svakom skupu kada vam Pastir otkrije da je to dovršeno! Tamo...

95 Vidio sam razdoblja poskakivanja i razdoblja radosti, ali nikoga nije povrijedilo. Planine su tutnjale, a oni... sunce je zašlo i sve se to dogodilo, ali nikoga nije povrijedilo. I video sam skupove na kojima je Božja sila otkrivena ljudima da su oslobođeni od svijeta i stvari svijeta, i radost Gospodnja ispunila je zajednicu. Stajali su i vrištali i plakali i klicali iz svega glasa za slavu Božju. Nikad nisam video ništa nedolično, uvijek su bili u ispravnom poretku jer su prepoznali da je njihovo ime bilo zapisano u Jaganjčevoj Knjizi Života prije utemeljenja svijeta. Veliki Prorok pastir donio im je Poruku i bili su oslobođeni: Prorok pastir. Bez obzira što su druge crkvene oblasti govorile o Njemu, znali su što se dogodilo. Baš kao što su to činili pastiri tamo natrag, znali su što se dogodilo.

96 Nitko nema pravo doći za svetu propovjedaonicu propovijedati Riječ dok ne učini onako kako je

Mojsije učinio, susretne se s Bogom na takvim temeljima da nijedan teolog To ne može osporiti. Mojsije je bio tamo! Bez obzira koliko su izraelski glasnici govorili: „O, to je besmislica, samo si zamišljao da si to vidio, besmislica je”, ne biste mu mogli To oduzeti, on je znao! Bio je tamo! Bio je taj koji je to iskusio! I nitko s teološkim diplomom ili nekim doktoratom nema pravo za propovjedaonicom izjaviti Poruku Isusa Krista dok se prvo nije susreo s Bogom licem u lice u Ognjenom Stupu. Nema pravo nazvati se glasnikom, jer svi teolozi u svijetu ne bi vam mogli To osporiti. To ste iskusili! Bili ste tamo, znate o Tome. Nije bitno što netko drugi kaže ili koliko mogu govoriti: „Ti dani su prošli, to nije tako”, vi... to ste iskusili i u skladu je s Riječi.

97 Da, iz tog je razloga Mojsije znao da je taj Glas koji mu je govorio bio Glas Riječi. Znao je da je Bog rekao Abrahamu: „Tvoje će potomstvo proboraviti tamo četiristo godina, ali Ja ču ih izbaviti.” I znao je da je četiristo godina isteklo te je bio pozvan da to učini.

Muškarci i žene, Bog je obećao u ovim posljednjim danima da će izliti Svoga Duha na svako tijelo. Obećao je da će poslati krštenje Duhom Svetim te će pozvati Nevjestu bez mrlje i nabora. On je obećao to učiniti, On će to i učiniti. Ne slušajte te pastire plaćenike, oni će vas zavesti. Duh Sveti je Pastir, hrani vas ovčjom hranom iz ove Riječi. Ona uvijek dolazi po Pastiru. On je naš Pastir. Slušajte Njega, vi ste ovce iz Njegovog stada; ako jeste, čujete Njegov Glas. Ne što netko drugi kaže, čujete ono što On kaže. Glas tuđinca, ne znate ništa o tome.

98 O, slušajte silnog Proroka pastira kako ponovno tumači te im iznosi. Ivan, kada je stajao u rijeci Jordan, pogledajte što je rekao. Stajao je tamo propovijedajući, rekao je: „Dolazi čas...”

Primijetite, Ivan je bio sin svećenika. Oni su uvijek slijedili očeve stope, tako smo dobili svoja imena. Po onome što su činili, davali su im imena. A Ivan je trebao biti svećenik poput svog oca.

I znate, ta majka kada je začela, nakon što je Andeo Gospodnji sreo njegovog oca Zahariju i otisao kući Elizabeti, a ona je već bila šest mjeseci u... da postane majka. Ali u njoj još nije bilo oživjelo, bila je preplašena jer se dijete nije micalo. To nije bilo normalno.

99 I Duh Sveti, Andeo Gospodnji ukazao se Mariji i rekao joj je da će imati dijete ne poznajući muškarca te joj je rekao o Elizabetinom stanju.

Ona je otisla gore u judejska brda reći to Elizabeti. I kada se sastala s Elizabetom rekla joj je da će postati majkom. A ona to nije mogla razumjeti: „Ne poznajući muškarca.” No, rekla je: „Duh Sveti me osjenio i rekao da će ovo Sveti dijete što će se od mene roditi biti nazvano 'Sinom Božjim' te ču Ga nazvati 'Isus.'” I prvi put kada je ime Isus ikad bilo izgovoreno ljudskim usnama, malo mrtvo dijete u utrobi svoje majke skočilo je od radosti i povikalo te je poskočilo u utrobi majke, a do tada nije oživjelo.

Izgovoreno Ime Isusa Krista oživjelo je mrtvo dijete. Što bi trebalo učiniti u crkvi koja tvrdi da je nanovo rođena?

100 A mi sjedimo kiseli kao kvrge na kiselom krastavcu te dopuštamo da se takve stvari nastavljaju. I bojite se ustati i svjedočiti o svom uvjerenju i osuditi sve te besmislice, pokazati da je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek. Vrijeme je Božića, uklonite te Djeda Mrazove i takvo što, uklonite te besmislice komercijalizacije. Gdje ste čuli o Djedu Mrazu u Bibliji? To je rimska mitologija, uopće nema ništa o tome, takvo što ne postoji. Ne učite svoju djecu takvim besmislicama. Kada im jednoga dana morati reći da je sve to bila izmišljena priča, a onda ste lagali svome djetetu. I to će narušiti vaše svjedočanstvo o Isusu Kristu, reći će: „Možda je i To isto.” Vratite Isusa Krista, velikog Proroka pastira u Božić gdje i pripada.

101 Primijetite, poslušajte ovog proroka, Ivana, dok стоји ondje. Svi mi znamo da je on bio veliki prorok pastir. Dakle, imao je poruku, Andeo je znao da će predstaviti Isusa.

Dakle, on nije mogao otici u nekakvo sjemenište. Rekli bi: „Pa, znaš da je doktor taj i taj pravi čovjek da sada zauzme to mjesto. Trebaš njega predstaviti. I znaš da baš...” Vidite, on se nije mogao miješati s čovjekom.

Rekli smo da je u dobi od devet godina otisao u pustinju pripremiti se pred Bogom. Odatile su dolazili pastiri. Primijetite, njegova poruka nije bila kao u teologa, s nekakvim velikim, napuhanim izrazima nekog akademskog stupnja. Rekao je: „O, naraštaju zmija.” Govori religioznom čovjeku: „Hrpo zmija.” To je on video u pustinji, video je zmiju. Najsmrtonosnije što je mogao vidjeti bila je zmija te je nazvao te svećenike i propovjednike i teologe toga dana hrpom zmija! Rekao je: „Tko li vas je upozorio za srdžbu što dolazi? Nemojte početi govoriti: 'Pripadamo ovome i pripadamo onome', jer kažem vam da Bog može od ovog kamenja podići djecu Abrahamu.” Kamenja, što je i video u pustinji. „Već je sjekira položena na korijen stablu.” To je video: zmije, stabla, pustinju. I, vidite, to je bila njegova poruka. Nije znao velike, napuhane riječi nekog velikog doktora teologije (da bi mogao sve To objasniti), jednostavno je propovijedao baš o stvarima prirode.

102 To je ono što ovdje pokazujemo: pastirske štap, pastira, ovce, stvari prirode.

Što je on učinio? Imao je veliku stvar učiniti, bio je taj koji će prepoznati Mesiju. Rekao je: „Kažem: 'On stoji ovdje među vama sada. A ne prepoznajete Ga jer vas je teologija toliko svezala da ne znate gdje se nalazite.'“

Jednoga dana došao je Isus, i on je rekao: „Evo dolazi Jaganjac Božji koji odnosi grijeh svijeta.“ Jaganjac! Haleluja! Istinsko pomirenje! Tu dolazi ono što je predstavljala svaka ovca od edenskog vrta, običan čovjek koji hoda onuda dolje.

103 Rekli su: „Ivane, kako si to znao? Nisam video ništa drugačije.“

„Ali svjedočim: video sam Duh Božji gdje silazi kao golub i Glas je prozborio: 'Ovo je Moj ljubljeni Sin, u Njemu mi je zadovoljstvo prebivati.'“

Promatrajte, Golub i Jaganjac. Razumijete? Da. Što da je bio... što da je bilo nešto... Što da je ondje stajao vuk? Pa, taj se Jaganjac ne bi mogao spustiti na... ili taj Golub... Bog simbolizira Sebe golubom, najkrotkijom od svih nebeskih ptica; Svoga Sina ovcom, najkrotkijom od svih životinja na zemlji. Vidite, čista nebeska ptica, ne vrana, ne lešinar, nego golub. Ne svinja, nego jaganjac. Nijedna se druga priroda ne bi zajedno uklopila.

I primijetite, kada je Golub sišao na Jaganjca, On Ga je vodio. Ne onako kako On hoće, nego onako kako Ga je Otac htio voditi. Takav je danas pravi jaganjac. O božićne ovce, zar ne znate da Bog vodi samo po Svojoj Riječi? To je Njegov štap.

104 Primijetite, ništa se ne bi dogodilo, ali Ivan je rekao: „Ostali To nisu vidjeli, ali svjedočim: 'Ja sam To video.'“ Predstavlja Ga: „Evo Jaganca Božjega koji odnosi grijeha svijeta.“

Sada mogu predstaviti svoju božićnu poruku, upravo dok završavam: „Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.“ To je taj isti Jaganjac. On je danas isti Jaganjac kao što je bio tada. On je isti ovdje kao što je bio i тамо, jer Njegova je Riječ ista. „Gdje god su dvoje ili troje okupljeni u Moje Ime, тамо sam Ja medu njima.“ Upravo je to On rekao. On se nikad ne mijenja, On je Bog, Riječ. On se nikad ne mijenja; i dalje daje Svojim ovcama te ih hrani po Svom Proroku Pastiru prvo Svojom ovčjom hranom. Ne teologe, Svoje ovce.

105 Oni neće... Kako je drugi mogu jesti. No, mudri... Primijetite ovo! Ali mudri i intelektualci, dobro obrazovani svijeta i dalje žele govoriti da postoji Djed Mraz. I raznorazne izmišljotine i stvari koje proslavljuju, jer ne žele prihvati Njega, Riječ; jer u njihovim denominacijama ne odgovara ukusu današnjih pastira plaćenika. Plaćenici crkvenih vjerovanja, koji će vas htjeti ujediniti pod jednog jarca; ne vjerujte to! Vodit će vas do klaonice! Slušajte velikog Pastira koji je rođen u ovom mjesecu prije tisuću i devetsto godina. Onomad, pri Njegovoj Poruci došli su istinski pastiri koji su znali kako se brinuti o ovcama.

Primijetite, još uvijek to žele. Ne žele je prihvati danas baš isto kao što je nisu prihvatali onda, jer ne odgovara njihovom crkvenom ukusu. Iskrivljuju Riječ i prilagode je njihovoj organizaciji, i ne žele propovijedati Riječ. Ne žele! Kažu: „Pa, to je bilo za vrijeme apostola. To ne znači to.“ Znači upravo ono što Ona kaže, ne treba je nitko...?... tumačiti njima.

106 Sada, u ovom času, pognimo svoje glave i srca prema zemaljskoj prašini te zaista požurimo k jaslama da bi vidjeli i primili Svjetlo koje ova Riječ donosi po Pastiru: velikom Proroku pastiru, Isusu Kristu, Sinu Božjem. Dugo sam vam govorio. Možda nisam pripremao svoje riječi kao što bi trebao propovjednik, ne pokušavam to učiniti. Pokušavam govoriti upravo onako kako mi On To daje.

No, shvaćate li zašto su morali biti pastiri? Drugi su bili obrazovani toliko drugačijom koncepcijom da ne bi To primili. I danas imamo raznorazne nadglednike, župnika, biskupe, svećenike, kardinale, pape, sve u svijetu da bi nas pokušali voditi. Ali Bog nam je dao Pastira i taj Pastir je Duh Sveti.

107 Poslušajte me sada. „Kada On...“ (nije misao, On je osobna zamjenica) „Kada dođe On, Duh Sveti (Duh Istine), otkrit će vam ove stvari koje sam vam govorio i navijestiti vam ono što će doći.“ To je veliki Pastir, to je Pastir kojeg je Isus ostavio. I Duh Sveti je napisao Bibliju, Biblija tako kaže: „Ljudi iz davnina, Duhom Svetim poneseni, napisali su Bibliju.“ Dakle, bi li vas mogao Duh Sveti odvući u crkveno vjerovanje? Bi li vas mogao odvući - odvući u nešto što ova Riječ ne kaže? Pa, to bi bilo potpuno nemoguće. Duh Sveti bi bio lažov ako bi rekao: „Ovo je ono što biste trebali učiniti“, te da se potom osvrne i kaže, „Ne, To je bila pogreška i činite što crkva kaže.“

Dakle, ako ste slušali nešto drugo što vas je odvuklo od pravog, istinskog Pastira, koji će vas voditi k Riječi, Duhu Svetom, i nemate iskustvo, i nemate svjedočanstvo Duha Svetoga u svom životu, bez kojeg...

108 Bog je jedan. Bog je jedini koji ima vječni život i On jest vječni život. I sve što ima početak ima i kraj. I ako ste samo član crkve, to ima početak. Ali Božja Riječ nema početak, Bog nema... I kada ste

rođeni od Boga, rođeni od Riječi, tada ste postali sinom Božjim, a vaše je ime stavljeni u Jaganjčevu knjigu života prije utemeljenja svijeta. I vas, boju kose koju imate, boju očiju koju imate, vaš stas, Bog vas je video prije utemeljenja svijeta. I On vas je video, ljudsko biće, kakvi jeste. Pa čak i ako prođe još milijun godina, ništa vas ne može spriječiti da se vratite u tu savršenu sliku koju je Bog odredio za vas u početku: „Moje ovce čuju Moj Glas, tuđinca neće slijediti.“

109 I ako niste prihvatali taj vječni život večeras te gledate izmišljenu priču o malom djetetu koji leži u jaslama i skupini mudraca uokolo, nemojte vjerovati takvo nešto. I da pokušavate misliti: „Pa, bit će dobar. I učiniti će ovo. I pridružit će se crkvi. I to je sve što trebam učiniti.“ Vi ste izgubljeni. Ako nemate vječni život, kako uopće možete živjeti zauvijek?

Možete uzeti zrno kukuruza, ne zanima me koliko savršeno izgleda, možete čovjeku... Znanost je proizvela jedan koji možete razdijeliti: ima istu vlagu, istu jezgru, iste tvari koje su u tom zrnu što je izraslo u polju, ista stvar. Možete ih staviti u laboratorij i ne možete razlikovati jedan od drugoga: od jednog će se načiniti jednako dobar kukuruzni kruh kao i od drugog, od drugog će se načiniti iste kukuruzne pahuljice. No jedino kako ih možete razlikovati je zakopati ih. Onaj kojeg je načinio čovjek ostat će tamo, istrunut će i nikad neće niknuti. Ali onaj kojeg je načinio Bog ima klicu života, ponovno će živjeti.

110 Vi možete oponašati kršćanina, možete ići u crkvu kao kršćanin, možete staviti svoje ime u knjigu kao kršćanin, možete se pridružiti denominaciji kao kršćanin, što bi bilo u redu, ali ako taj vječni život nije u vama za koji je taj dobri Pastir dao život da bi odvojio... Kada je Bog sišao na Pedesetnicu, sišao je u vatrenej kugli kao što je učinio na planini Sinaj, kao što je učinio prvom pastiru, Mojsiju. I kada je sišao, razdijelio se u ognjene jezike koji su se spustili na svakoga od njih, Bog se razdijelio u Svojim ljudima. I ako niste primili to što... Petar je to rekao: „Za vas je i za djecu vašu, za one izdaleka.“

111 Prijatelji, ne slušajte nikakav teološki mit, nanovo se rodite. I kada se nanovo rodite, Duh koji je u vama je dio Boga i svjedoči svaku Božju Riječ da jest Istina. Ako nemate to iskustvo, požurimo sada k jaslama, Riječi. Požurimo k Bibliji, daleko od tih ukrašenih teološki nazvanih crkava, k pravim jaslama, k Božjoj Riječi u kojoj je obznanjen Mesija.

Pomolimo se sa svojim pognutim glavama.

112 Dragi Bože, to je sve što znam reći u ovom trenutku. Približavamo se Božiću, ulice su prepune muškaraca i žena, dječaka i djevojčica, koji hrle, guraju se, pokušavaju kupiti poklon zauzvrat nekome tko će ih isto tako darivati. Mnogi ljudi koji se nazivaju kršćanima vani su na ulicama, kupuju cigarete, alkohol za božićne poklone. Bože, čini se kao da ih bacaju izravno u Tvoje lice, uče djecu nekim izmišljotinama, rimskoj poganskoj teologiji o svetom Nikoli, nekakvom mitu koji je olako prihvaćen od strane svijeta, a odbacuju pravog Krista Božića, pravog Jaganjca.

Bože, večeras molim, dok su naše glave spuštene prema prašini iz koje si nas donio... Jednom si rekao Abrahamu, velikom proroku pastiru: „Iziđi Abrahame i prebroj pijesak koji je na morskoj obali.“

A on je odgovorio: „Neizbrojiv je, ne mogu ga prebrojati.“

Zatim si rekao: „Podigni pogled prema nebesima i prebroj zvijezde.“ I on je znao da je to bilo nemoguće. I rekao si mu: „Toliko će biti tvoje sjeme.“ Gledamo tu poruku tom proroku pastiru: „Od zemaljske prašine do nebeskih zvijezda“, da iako će nas smrt u našim smrtnim tijelima odvesti u prašinu, postoji Život koji nas može podići do zvijezda.

113 Kao što si rekao Svom velikom proroku Danielu: „Ali oni koji poznaju svoga Boga u posljednjim danima poduzimat će pothvate. I oni koji mnoge obrate pravednosti, zasjenit će zvijezde u vijeke vjekova.“

Gospode Bože, veliki Stvoritelju, koji si toliko želio doći na zemlju u oblicju Isusa da bi čovjek spoznao što Bog jest... I bio si Jedini koji je mogao preuzeti kaznu smrti; nijedan anđeo, nikakva zamjena ne bi to mogla učiniti. Bio si Taj koji je postavio kaznu i samo si je Ti mogao ispravno ukloniti. I budući da si Duh, nisi mogao umrijeti. Ali postao si tijelom da bi mogao umrijeti i postati Jaganjcem, da bi mogao ukloniti grijeh Svojih otkupljenih, onih koje si morao otkupiti Svojom vlastitom Krvlju.

O, priča je toliko veličanstvena, Gospode, prolazi povrh glave mnogima. Misliti: „Mali Jahve leži u jaslama, morao je živjeti kao dijete. Mali Jahve rođen u štali. Mali Jahve igra se s djecom na ulici. Mali Jahve tinejdžer. Mali Jahve školarac. I Jahve, Silni.“ Bio si sve to. „I onda, Jahve, Jaganjac. Jahve, Prorok.“ A postao si sve to da bi mogao podnijeti kaznu grijeha te nam dati vječni život.

114 Oprosti nam, o Bože, nama jadnima, nedostojnim stvorenjima ovoga svijeta. Postidjeli smo se večeras, Gospode, kada smo čitali što si učinio za nas, a tako smo malo učinili zauzvrat. Kako si Ti došao u danima velikih religioznih vođa! Kako si htio stajati i odražavati Riječ Oca! Kako nisi činio kompromis s njihovim teorijama! A danas se čini kao da nema nikoga tko želi istupiti te nazvati Riječ i dalje Riječu, i bez kompromisa. Molimo Te, Bože, oprosti nam te stvari koje smo tako zanemarili. I daruj nam večeras, u

našim srcima, dok Ti ih dajemo kao jasle. I znamo da svaki put kada je raspeti Krist prihvaćen, tu je i novo rođenje, tu je novorođena ovca, anđeli pjevaju na nebesima. Anđeli ponovno pjevaju nad jednim grješnikom koji se pokaje.

Molimo, Bože, ako večeras ovdje ima nekih koji Te ne znaju kao istinski Božji Dar, kao osobnog Spasitelja, ne samo mentalnim shvaćanjem, nego novo rođenjem (rođenjem od Tvoga Duha), neka bi Ga primili upravo sada, Gospode, sa svojim pognutim glavama. I ako ima takvih, Gospode, koji to nisu učinili, neka bi njihova srca sada primila radost i poput pastira iz davnina naši u jaslama svoga srca Riječ, Mesiju; koji će im se potvrditi kao Duh Sveti, veliki Pastir ovoga dana. Molimo to u Isusovo Ime.

115 Dok su nam glave pogнуте, a vjerujem i naša srca pogнутa, bi li - bi li moj dragi brate, iako si član crkve... I nadam se da te nisam povrijedio rekavši to što sam rekao. Ja... U redu je pripadati crkvi, trebali bismo to učiniti, ali, o brate, nemoj prihvatiš samo to, ti se moraš novo roditi. Tako je veliki Prorok pastir rekao: „Ti se moraš novo roditi.“ Rekao je to teologu: „Ti se moraš novo roditi.“

I kada ste novo rođeni, nije to samo zato što vjerujete. Kažu: „Rođen si kada povjeruješ.“

Ali Biblija kaže: „I davao vjeruje.“ Dakle, primijetite, to nije to, to je iskustvo.

Kažete: „Pa, živio sam dobrom životom.“

Tako su živjeli i apostoli, ali nisu bili novo rođeni dok nisu primili Duha Svetoga. Nisu bili ni obraćeni dok nisu primili Duha Svetoga. Sjećate li se večeri prije izdaje... ili za izdaje, upravo prije nego li se izdaja dogodila? Isus je rekao Šimunu Petru: „Kada se obratiš, učvrsti svoju braću.“ I Petar Ga je slijedio tri i pol godine i izgonio zloduhe, i iscijeljivao bolesne, propovijedao Evanđelje, a još uvijek (po Riječi) nije ni bio obraćen.

116 Dakle, biste li željeli takvog Glasnika u svom srcu večeras? Ako - ako uistinu želite Toga... Nije važno što netko drugi kaže, To je istina, brate, sestro. Znam da je to istina. Dok je svaka glava pogнутa i svako oko zatvoreno, biste li podigli svoju ruku, ne meni, ja sam samo čovjek, vaš brat, nego Kristu i rekli: „Ja To vjerujem. I uistinu želim da je Krist u mom srcu, pravi Krist Božića“? Biste li podigli svoju ruku sada? Bog vas blagoslovio. To je dobro. Bog vas blagoslovio, također. Bog vas blagoslovio. O, ruke su posvuda.

Neka se to dogodi, brate; neka se to dogodi, sestro; neka se to dogodi, prijatelju; da se ispunite Božjim Duhom. Kakve to veze ima što netko drugi kaže? Upamtite, to je vaš život. Možda ujutro ni ne budemo na zemlji, nemamo - nemamo jamstvo za život ništa više nego što sada imamo dah u svojim nosnicama. Možda nikad ne učinimo sljedeći dah, to je samo Božja milost. I kakva korist od toga, bez obzira koliko dobro živjeli i što...? Isus je rekao: „Ako se tko ne rodi novo, nikako neće ući unutra.“

117 Dakle, ja znam terminologiju onoga što novo rođenje jest, ali samo pogledajmo što se dogodilo u Bibliji kada su oni bili novo rođeni. Petar je bio vjernik, apostoli su bili vjernici, ali nisu bili novo rođeni dok se Duh Sveti nije spustio na njih na Pedesetnici. Dakle, oni su se pitali što se dogodilo i Petar je rekao s ostalima: „Ljudi, Izraelci, neka vam je ovo znano: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega je Bog među vama potvrdio silnim znamenjima, djelima i čudesima koja je Bog po Njemu učinio; Njega ste, po odlučenom naumu i predznanjem, bezakoničkim rukama uhvatili i razapeli i mi smo Njegovi svjedoci. On je ovo izlio što sada gledate i sluštate, i to je po Pismu.“

I potom, kada su oni to čuli, probolo ih je u srcu i rekli su: „Ljudi i braćo, što da učinimo da se spasimo?“

Petar im je rekao: „Pokajte se!“

118 Dakle, moj katolički prijatelju koji sjediš ovdje, a znam da vas četvero ili petoro sjedi ovdje. Raspravljaš sam o tome s vašim svećenikom, možda nije vaš svećenik, no jednim katoličkim svećenikom, rekao je: „Isus je crkvi dao vlast oprostiti grijeha; 'Onima kojima oprostite grijeha, oprošteni su im; onima kojima grijeha zadržite, zadržani su im.'“ To je istina. Ali pogledajmo kako su to učinili, kako su apostoli izvršili Njegovu zapovijed, ne prema onome kako taj - kako taj svećenik čini danas.

No, što je učinio prvi svećenik, ako ga želite tako nazvati, Petar, koji je imao ključeve Kraljevstva, kako je rekao to učiniti? Rekao je: „Pokajte se, svaki od vas i krstite se u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha i primit ćete dar Duha Svetoga. Jer za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za one izdaleka koje god pozove Gospodin, Bog naš.“ I ako Bog još uvijek zove, isto je iskustvo i za vas ako ćete slijediti isti recept. Ako ova zajednica To vjeruje, sa svojim pognutim glavama recite: „Amen.“ [Zajednica kaže: „Amen.“ - urednik] Dakle, sve manje od toga je suprotno Riječi i nije u skladu s Pastirom.

119 Gospode Isuse, oni su sada u Tvojim rukama. Molim da svako otvoreno srce večeras, koje nema Krista, Mesiju... A Krist je Riječ, pomazana očitovana Riječ. I ako večeras ovdje ima i jedno otvoreno srce koje nema tog Mesiju, pravi božićni Dar, jedini pravi božićni Dar kojeg je Bog darovao svijetu, a objavio

Ga svijetu po pastirima, o Njegovom Jaganjcu, Pomirenju za grijeh... I ako je to srce otvoreno večeras, stavi u njega, Gospode, današnju Riječ, Mesiju. Predajemo ih Tebi u Ime Isusa Krista, Tvoga Sina. Amen.

120 Ljubite li Ga? Vjerujete li Mu? „Tražite najprije Kraljevstvo Božje i pravednost Njegovu, sve će vam se ostalo nadodati.”

Prijatelji, prije nego završimo, želim reći ovo. Mnogo sam puta toliko pogrešno shvaćen. Imam Poruku od Boga i moram iznijeti tu Poruku bez obzira na sve. Znam da je pogrešno shvaćena. Da nije, onda ne bi bila Poruka od Boga, ne bi mogla biti. Previše je dvojbi danas da se ne bi pogrešno shvatila. Vjerujem da Bog ima ljude u svakoj denominaciji i organizaciji u svijetu i nije da sam protiv svoje braće. Došao sam ovdje u Tucson prije tri godine i imao skup s vama propovjednicima gore kod brata Gilmorea i postavljeno mi je pitanje jesam li došao ovdje osnovati crkvu.

Rekao sam: "Ne, nikako. Došao sam vam ovdje pomoći." Ali u tri godine još nisam bio pozvan. Ali svejedno sam ovdje da vam pomognem. Ovdje sam da vam se pridružim, ne da se s vama pridružim organizacijama, nego da vam se pridružim i srcem preko Božje Riječi da bi pokušao propovijedati Evanđelje svakoj izgubljenoj duši i svakoj potrebitoj osobi do koje dopiru naši glasovi.

Večeras svim svojim srcem, svime što je u meni prinosisem sebe Bogu. Nemam mnogo toga dati: ne mogu donijeti tamjan, smirnu i zlato jer ih nemam. Ali sve što imam u sebi što mi je Bog dao, ovaj život, posvećujem ga Njemu iznova večeras na jaslama Njegove Riječi u svom srcu te Mu obećajem da ću stajati s tom Riječi dopusti li mi živjeti još godinu dana, vjerno koliko god mogu stajati, propovijedati svaki dio Nje i vjerovati svaki dio Nje, tako mi Bog pomogao. Hoćete li učiniti isto sa mnom?

121 Primi nas, Gospode. Mi primamo Tvoj božićni Dar, Mesiju, pomazanu Riječ koja potvrđuje Tvoju prisutnost s nama, Gospode, bez obzira na crkveno vjerovanje ili denominaciju. Nalazimo se danas u svijetu koji se raspada, a veliki Mesija stoji ovdje sa Svojim ispruženim rukama: Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek, koji je dao obećanja da će se u ovim posljednjim danima crkva tako organizirati da bi ušla u Laodiceju. I vidimo to danas, Gospode.

Što možemo učiniti, dragi Bože? Što mogu učiniti? Pomozi mi i ovim ostalim pastirima, Gospode, diljem svijeta, pastirima Riječi, naviještati je, Gospode, u ovoj sljedećoj godini. Pomogni nam, Gospode, mi molimo. Daj nam Svoju ljubav i Svoga Duha i Svoje Svjetlo. Posvećujemo sebe večeras Tvojoj Riječi i Tvojem pozivu. U Ime Isusa Krista primamo Tvoj božićni Dar: Božju Riječ postalu tijelom u nama. Amen.

122 Volim crkvene pjesme. Pavao je rekao u Bibliji: „Kada pjevam, pjevam u Duhu. Propovijedam li, propovijedam u Duhu. Kada ja... što god činim, činim sve u Ime Isusa Krista.” Dakle, budući da vam je ovo bilo naporno... I ja - ja vas cijenim. Dolazim s ovom Porukom. Ponekad se čini kao da je jednostavno ne želim reći, ali ipak sam - dužan sam, braćo. Ako to ne učinim, licemjer sam. Ako to ne učinim, izdajica sam svoje vlastite savjesti i svoje vlastite - vlastite vjere u Božju Riječ. Moram to učiniti, ne da bih bio drugačiji, već da bih bio vjeran svom pozivu. I želim vam svima pomoći, želim učiniti sve što mogu.

Sada otpjevajmo jedan od velikih hvalospjeva svih vremena, toliko ga volim: „Ja Ga ljubim.” Znate, vjerujem ako bismo Ga samo svi ljubili, učinili bismo ono što je On tražio da učinimo. „Kako Me zazivate 'Gospodine', a ne činite ono što vam zapovjedim? Kako Me zazivate 'Gospodine', a potom ne činite ono što sam vam rekao?”

123 Biste li radile slušali pastira plaćenika koji bi rekao: „Stavite svoje ime u knjigu te se učlanite, uzmite tu večeru Gospodnju, to recite i to je u redu”, kada je sam veliki Pastir rekao, „Ako se tko ne rodi nanovo, ne može ni vidjeti Kraljevstvo nebesko”?

A pogledajte te obrazovane teologe toga dana, obrazovane! Sveti? Čisti život? Danas nemamo ništa s čim bi usporedili kako su oni živjeli. I kako ih je nazvao veliki Pastir? Rekao je: „Vi ste od svog oca đavla”, jer nisu... Prepoznali su Riječ, ali Riječ nekog drugog dana, ne Riječ toga dana.

Ako su i prepoznali Noino vrijeme, to je u redu, to je bilo Noine vrijeme, ali ono ne bi djelovalo u Mojsijevo vrijeme. A Mojsijevo vrijeme ne bi djelovalo u Kristovo vrijeme. Razumijete? Lutherovo vrijeme neće djelovati u Wesleyeve vrijeme. Wesleyovo vrijeme neće djelovati u pentekostalno vrijeme. A pentekostalci su učinili isto što su učinili i ostali. Dakle, tko mi je pomogao u proteklim danima? Pitam vas.

124 Kada travka nikne, što je to? Što... kada nikne list pšenice. Isus je rekao: „Ako zrno pšenice ne padne u zemlju.” Što se događa kada zrno pšenice... ili pšenica padne u zemlju? Prvo što nikne je mali listić. Nije nalik zrnu koje je palo. Promatrajte prirodu. Nije nalik zrnu koje je palo, ali je nositelj Života zrna. Što je došlo...

Taj nevjernik koji je upravo napisao tu poznatu knjigu „Nijemi Bog”, rekao je: „Kako je mogao postojati Bog koji je mogao otvoriti Crveno more i tijekom tisuću godina mračnog doba stajati i gledati kako su lavovi proždirali malu djecu i ljudi visjeli na križevima te ubijani u arenama i takvo što, a nikad nije ni otvorio Svoja usta?” Vidite, Riječ je otkrivenje.

125 Ta pšenica, kada je ta prava pšenica krenula u početku, iznevjerila je Boga. I napisljetu je došla Pšenica, pravi odraz Boga, koji je odražavao Njegovu cijelu Riječ toliko da je On bio Riječ. Zatim Mu je Bog dao Nevjestu na Pedesetnici, no ta je Nevjesta pala u zemlju tijekom mračnog doba, baš kao što je učinila prava pšenica, pala je. I zašto nije mogla djelovati? Jer je bila skrivena pod zemljom, morala je strunuti prije nego je mogla donijeti život.

No svojedobno se pojavio jedan mali svećenik, imenom Martin Luther, i po njemu je iznikla jedna Riječ Istine. „Pravednik će po vjeri živjeti”, pojavio se list, zatim je uslijedio još jedan list, Zwingli, a potom se pojavio Calvin i Knox i nadalje.

Prvo, njegov se list promijenio, prešao je u metlicu. Dakle, to je izgledalo više nalik zrnu, ali i dalje nije bilo pravo zrno koje je palo u zemlju: došao je Wesley. Od Wesleya je došla Metodistička crkva, od Metodističke crkve došla je Nazarenska, Ujedinjena braća i tako dalje. Što je ona učinila? Ponovno je pala i donijela, izgledalo je sada poput pravog pšeničnog zrna, pentekost.

126 Sada promatrajte Isusa u Mateju 24, 24: „U posljednjim danima dva će duha biti toliko blizu da bi zavelo same Izabранe da je moguće.” Dakle, kada se to zrno pšenice pojavi, svaki užgajivač pšenice zna da ono izgleda u potpunosti kao zrno pšenice. Ali sjednite i uzmite ga u svoje ruke, otvorite ga. U njemu nema pšenice, to je Iesuska. Ali skroz odostraga pod mikroskopom možete vidjeti mali, sićušni pup, pojavljuje se zrno. I što tada treba ta Iesuska činiti? Treba zaštiti zrno, vruće sunce bi ga uništilo: štiti zrno dok zrno ne sazre. I potom kada zrno sazre, Iesuska se odvaja od njega. No, jeste li primijetili da to zrno koje se tada pojavi mora biti isto takvo zrno koje je palo u zemlju.

127 Nakon Lutherovog probuđenja nastala je organizacija. Nakon Wesleyevog probuđenja nastala je organizacija. Nakon Alexandra Smitha, Johna... Alexandra Smitha, Johna Smitha, svih ostalih, nastala je organizacija. Nakon pentekostalnog pokreta, koji je baš sličan pravoj stvari, no i od njega je nastala organizacija. Što je on učinio? Odvojio se.

Imali smo petnaest godina probuđenja, takvo nikad nije bilo poznato u cijeloj povijesti. I pazite, u tih petnaest godina probuđenja, koje je pomelo cijeli svijet, a iz njega se nije podigla nijedna organizacija. Gdje je to bilo? (Započeo je pokret Kasne kiše, umro je u svom... odmah, umro je.) Nakon toga nije uslijedila nijedna organizacija. Zašto? To je samo zrno, ništa više ne može biti. I Iesuska se sada odvaja, nema suradnje, nitko vas ne želi. Zašto je to tako? Tako mora biti.

128 Zašto je ta crkva uspostavljena tamo? Da To podrži. Gdje... Tko bi surađivao? Što bi baptisti ili prezbiterijanci ili luterani podržali kampanju božanskog iscijeljenja? Sada kada izlazi Istina, što se događa? Ne Iesuska, nego Život izlazi upravo iz Ijeske izravno u zrno; pravi, istinski Život. Organizacija ostaje ondje, umire, baš kao što je učinila u svakom dobu, čini isto. Izišli ste iz nje prije pedeset godina i ponovno se vratili pravo u nju! Ali pravi Život slijedi zrno, na kraju smo vremena, braćo.

129 Zašto se odvojila? Stoga da bi dovela zrno u prisutnost Sina, da bi zrno sazrelo i postalo zlatno zrelim za Gospodara. Zašto se odvojila? Jer to uzrokuje patnju, suze, da se ne izlaže s-u-n-cu, već S-i n u, da bi sazrelo u istinsko cijelovito Evanđelje, očitovalo sve što je Isus Krist obećao u Bibliji. Danas se podiže Tijelo među ljudima. I više neće biti organizacija, odlaze pravo u bogatu Laodiceju. Čime je organizacija prosperirala? Milijunima dolara i milijunima duša.

I zbog čega je došao pastir? Da oslobodi svoju braću iz ropstva. Ja - ja ne znam, Bože, budi s nama, pomogni nam. Proučavajte Riječ! Istražujte Pisma! Po njima mislimo imati život vječni i ona su ta koja svjedoče o Istini! Vidite, Bog je dodijelio Svoju Riječ svakom dobu. To doba uvijek...

130 Što je Isus rekao kada je došao? Rekao je tim ljudima: „Licemjeri! Izbjeljujete zidove i gradite grobnice prorocima, a vaši su ih očevi stavili unutra. A vi ste sinovi svojih očeva. I djela koja su oni učinili, vi ćete činiti također.” Uvijek to ostaje isto, moja braćo.

Ali kada Isus dođe jednog dana, veliki Pastir ovaca od Pedesetnice do Luthera do svih doba, koji su prihvatali Svjetlo kako je došlo kroz nositelje (ne prihvatali nositelja, prihvatali Svjetlo, razumijete, izišli su), On će ih doći otkupiti. Tako sam sretan što znam da On ponovno dolazi. O, hoćete li biti ubrojeni s Njegovom skupinom? Hoćete li biti ubrojeni? Samo je jedan način da se to učini, ne pridruživanjem crkvi, nego rođenjem u Njemu. „Svi koje mi je dao Otac doći će k Meni i nitko ne može doći k Meni osim ako ga je pozvao Moj Otac.” Vidite, to je sve, prihvati To. On... To je jedini božični dar koji ja znam, je Božji dar koji je On dao svijetu, Svoj jedinorođenog Sina. A On je isti jučer, danas i zauvijek, Riječ. Razumijete? Vjerujte Mu u ovom danu, puninu Biblije.

131 Kada tih sedam tajni... Tijekom tih sedam crkvenih doba bilo je sedam skrivenih tajni. Pišem knjigu o Tome. I nedavno mi je rekao jedan veliki teolog, rekao je: „Brate Branham...” Vidite kako će vas Sotona pokušati izgurati s puta? Rekao je: „Brate Branham, znaš što? Vjerujem da će ti Gospod otkriti što trebamo sljedeće učiniti. To je... bit će to jedna velika tajna koja je skrivena ispod tih sedam Pečata.”

Rekao sam: „Ne, to nije to, brate.”

Odgovorio je: „Bit će to nešto što nije niti napisano u Riječi.“

Rekao sam: „Ne! Ne! Zaboravljaš: 'Tko god doda jednu riječ ili oduzme jednu Riječ.'“ Razumijete, To je već unutra, ali su reformatori propustili vidjeti, nisu živjeli dovoljno dugo da bi To vidjeli.

I sada su doba završila, upravo smo ovdje u Laodiceji. I zapamtite, u laodicejskom dobu On je izvan crkve, kuca, pokušava se vratiti unutra: Eva je izbacila svoga Adama. Bože, pomogni nam. Pođimo izvan tabora pronaći Njega. Patimo s Njim izvan tabora. Pristupimo Mu u Njegovo smrti, u Njegovoj sahrani i u Njegovom uskrsnuću, jer On je isti jučer, danas i zauvijek.

132 Otpjevajmo jedan hvalospjev prije nego što odemo. Hoćete li? Ja Ga ljubim. Hoćeš li nam dati intonaciju, sestro? Koliko vas zna taj stari hvalospjev? Ja... Ako ste ikad bili na skupovima, meni se sviđa.

Sada samo zatvorimo oči, razmišljajmo o Jahvi. Nitko nije bio dostojan, nitko to nije mogao učiniti osim Njega. I On je sišao i postao malo dijete. Postao je tinejdžer. Postao je tesar, radnik. Postao je Jaganjac, postao je žrtva. Pobjedonosno je uskrsnuo, Jahve. I kao što je Mojsije izvukao svoju ruku iz njedara od svog srca, Bog je izvukao Svoju ruku iz Svojih njedara (Svoju tajnu) Svoga Sina, koji je bio udaren neizlječivom bolešću grijeha, i ponovno je vratio u njedra te je izvukao i pružio tebi i meni: „Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.“

Gledajte Ga sada.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim
Jer je On mene prvi ljubio,
I kupio moje spasenje
Na Golgoti.

133 Koliko vas zna da je morao biti pastir, recite: „Amen.“ [Zajednica kaže: „Amen.“ - urednik] Mora! Zašto pastir? Morao je to biti. Sada dok ponovno pjevamo ovaj isti stih, pružimo ruku preko stola. Metodisti, baptisti, luterani, prezbiterijanci, katolici i svi koji sjede ovdje večeras. Rukujte se, recite: „Prijatelju, hodočašniče, tako mi je drago da sam ovdje s tobom večeras.“ Recite im nešto. Recite: „Neka te Bog blagoslovi“, dok se sada rukujemo jedni s drugima. Sada dok ponovno pjevamo.

Ja...

[Prazno mjesto na kaseti. - urednik]
... moje spasenje
Na Golgoti.

Sada zatvorimo oči i podignimo svoje ruke te Mu pjevajmo.

Ja Ga ljubim, ja Ga ljubim
Jer je On mene prvi ljubio,
I kupio moje spasenje
Na Golgoti.

134 I dakle, Bog je bez obličja. Pa pognimo svoje glave i pjevušimo sada kao mala djeca, vi ste Božja djeca. Ne gledajte na ono što svijet može misliti, sada proslavljajte, proslavljajte Krista. Samo pognite svoje glave i pjevušite. [Brat Branham i zajednica pjevuše „Ja Ga ljubim“ - urednik]

Zar se ne osjećate potpuno očišćeni? Baš nekako... nešto vam je upravo uklonilo svaku sumnju i svijet? Osjećate li se tako? Podignite svoje ruke: „Upravo se osjećam potpuno očišćenim. Osjećam se drugačije. Osjećam se kao da jedem iz Njegovih ruku. Imam...“ Kao što je brat svjedočio ovdje: „Hrana, pastirska hrana, ovčja hrana.“ To je Riječ.

135 Božje ovce hrane se Njegovom Hranom: „Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj Riječi koja izlazi iz usta Božjih.“ I to je Ona, Biblija. Mi se hranimo svakom Riječi, ne samo nekim Riječima, nego svakom Riječi koja izlazi. O, zar vas to ne potiče da Ga ljubite? Misliti da sada imamo vječni život! Ne da ćemo biti, sada smo sinovi Božji. Ne da ćemo biti, sada! I sjedimo zajedno u nebeskim predjelima u Kristu Isusu. I velika televizija koja govori o tome da postoji eterski val koji obznanjuje ljudе (osobu koja putuje diljem svijeta) na - na televizijskom ekranu. Velika Božja Riječ, i Duh Sveti uzima Božju Riječ, odražava Isusa Krista u nebeskim predjelima Svojim ovcama da je On isti jučer, danas i zauvijek. Nije li On predivan? Predivno! Bog vas blagoslovio.

136 Ustanimo sada samo trenutak. Imate li nekoga za blagoslov? Sada zapamtite, tijekom Božića proslavljajte Gospoda Isusa. Proslavljajte Njega u sili Njegovog uskrsnuća. I ako vam ikad mogu biti od pomoći (vama, vašem pastoru, vašoj crkvi ili ikome), noć nikada nije previše tamna, kiša nikad ne pada prejako.

Neku večer (ovdje je prisutna dama) bio sam toliko zauzet, primio sam bolesne i ostale da... Ondje je bila stara žena od osamdeset nešto godina koja je izgubila razum i imala je... mislila je da ima dijete ili tako nešto, poludjela je. I Billy me je nazvao iz ureda, rekao je: „Tata, možeš li?“

Rekao sam: „Ne mogu sada. Tu su ljudi... Jednostavno ne mogu to učiniti.”

Rekao je: „Tata, možeš li se pomoliti? Reći ću im da se moliš.”

Rekao sam: „Da.” I toga istog trenutka ona je došla k sebi. Zaspala je, probudila se u normalnom stanju, pojela svu piletinu za večeru, pri zdravom razumu. Prije nekoliko trenutaka jedna je osoba ovdje stajala i svjedočila o tome.

137 Brat Mack, maloprije sam ga video ovdje negdje u crkvi. On je ovdje, jedan od pastora, lokalni pastor. Veoma drag brat, oduvijek sam volio brata Macka od samog početka otkako sam krenuo u službu. I onda sam ga sreo...

I bio sam gore u Britanskoj Kolumbiji i samo bih vam pokazao kako Bog sve izvodi na dobro. Već sam se bio uspeo na konja i vraćao u pustaru gdje sam doveo Bogu cijelu skupinu Indijanaca, a svi su bili obraćeni i primili Isusa.

I po proroštvu koje je rečeno mladiću Indijancu koji je prije dvije godine izgubio svog ponija, rečeno mu je gdje ga može naći, koliko će biti daleko i gdje će se poni nalaziti. Njegova je majka umirala od srčanog udara. Ona je bila iscijeljena i spašena. I taj mladić, upravo je prolazilo te ga ugledao, i znao je da on... da je njegov konj pronađen upravo onako kako mu je bilo rečeno i sve ostalo.

138 Nijedna Riječ koju je Gospod ikad izgovorio... Pitat ću bilo koga od vas: „Jeste li ikad čuli da je On išta rekao, da mi je ikad rekao da vam kažem a da se nije baš točno ispunilo?” Ako je to točno, recite: „Amen.” [Zajednica kaže: „Amen.” - urednik] Razumijete? Razumijete? Upravo tako, nikada to nije nijednom iznevjerilo.

I brat Mack je ležao na samrti i dogodilo se da je njegova supruga nazvala Billya... suprugu moga sina, i rekla je... pitala gdje sam ja, ta krasna mala dama i... njegova supruga. I ona... I moja snaha je rekla: „On je u sjevernoj Britanskoj Kolumbiji, na lovačkom izletu.”

I nekako, toga jutra ja - ja - baš nisam mogao jahati toga konja. I tada je Billy rekao: „Mislim da će još jednom nazvati kući.” I otišao je gore do pošte nazvati. I ovdje su se vratili kada je mali Indijanac stajao tamo, mali... koji je imao ponija i rekao: „Brat Mack leži na samrti i zove vas.”

139 I sišao sam, otišao preko u šumu i kleknuo. Rekao sam: „Dragi Bože, skroz daleko, pet tisuća kilometara na drugom kraju zemlje, u sunčanoj državi Arizoni, u Tucsonu, nalazi se moj brat te leži na samrti. Hoćeš li mu pomoći?”

Samo mi je Nešto progovorilo: „Sve je u redu.”

I neki dan, kada sam došao bratu Macku razgovarati s njim, pitao sam ga: „U kojem se času to dogodilo?” Bilo je to upravo u isto vrijeme kada smo se mi pomolili.

O, On... Nije li On predivan! On je isti jučer, danas i zauvijek. Tako sam sretan što znam da živim u prisutnosti Kralja.

140 Sada pognimo svoje glave, a ovdje je jedan mali dragocjeni brat, brat misionar, moj prijatelj, član Skupštine Božje, dragocjeni mali brat ovdje. Zovem ga: „Creeche.” Govorio je takve divne stvari. Brate Creechi, ja te tako zovem. Ne znam što bih rekao, ti si moj brat i suradnik sluga u nevoljama Isusa Krista u ovom posljednjem danu. Neka te Bog blagoslovi. A mislim da je brat Tony rekao da ćeš otpustiti slušateljstvo u ovom trenutku dok su nam glave pognute. U redu, dodji.

www.messagehub.info

Propovijedao
William Marrion Branham
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7